

DIAGNOZA POTRZEB I POTENCJAŁU LOKALNEJ SPOŁECZNOŚCI MIASTA PIASTOWA W ZAKRESIE USŁUG SPOŁECZNYCH

sporządzili i opracowali :

Joanna Sęk

Joanna Stępniewska

Joanna Szczuka

Michał Koperski

Piastów, 2025 r.

SPIS TREŚCI

WSTĘP	3
ROZDZIAŁ I	
DEFINICJE NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI ORAZ REINTEGRACJI SPOŁECZNEJ I ZAWODOWEJ WRAZ Z OPISEM ZAGADNIEŃ i DANYMI STATYSTYCZNYMI	4
1.1. Systemy wsparcia osób z niepełnosprawnościami oraz formy reintegracji społecznej i zawodowej.....	13
ROZDZIAŁ II	
ANALIZA BADAŃ ANKIETOWANYCH DOTYCZĄCYCH REINTEGRACJI SPOŁECZNEJ I ZAWODOWEJ W MIEŚCIE PIASTÓW	21
1.1 Wiedza ogólna o osobach w zakresie reintegracji społecznej	21
1.2 Doświadczenia i potrzeby związane z reintegracją	23
ROZDZIAŁ III	
ANALIZA ANKIET DLA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI ZAMIESZKAŁYCH NA TERENIE MIASTA PIASTOWA	32
2.1 Wiedza ogólna o osobie z niepełnosprawnością	32
2.2 Występowanie barier	38
ROZDZIAŁ IV	
ANALIZA BADAŃ ANKIETOWANYCH DLA OPIEKUNÓW OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI ZAMIESZKAŁYCH NA TERENIE MIASTA PIASTOWA	47
3.1 Wiedza ogólna o osobie z niepełnosprawnością.....	47
3.2 Występowanie barier	54
PODSUMOWANIE I WNIOSKI	62
BIBLIOGRAFIA.....	65

WSTĘP

Niepełnosprawność to zagadnienie niezwykle istotne zarówno z perspektywy społecznej, jak i ekonomicznej. Odnosi się ona nie tylko do kwestii medycznych, lecz także do dostępności infrastruktury, barier komunikacyjnych, rynku pracy oraz relacji społecznych. W obliczu starzejącego się społeczeństwa i wzrostu liczby osób wymagających wsparcia, problematyka ta zyskuje na znaczeniu również na poziomie lokalnym.

W Polsce, jak i w wielu innych krajach Unii Europejskiej, obserwuje się stopniowe przekształcenie podejścia do osób z niepełnosprawnościami – od opiekuńczego w stronę aktywizującego. Proces ten wymaga nie tylko zmian prawnych i systemowych, ale także lokalnych działań dopasowanych do specyfiki społeczności.

W kontekście zagadnień dotyczących osób z niepełnosprawnościami należy uwzględnić obszar zagadnień związanych z reintegracją społeczną i zawodową.

Oba obszary zostały zdiagnozowane w ramach powołanego przez Burmistrza Miasta Piastowa zespołu ds. przygotowania diagnozy potrzeb i potencjału lokalnej społeczności Miasta Piastowa w zakresie usług społecznych.

Skład zespołu:

- Joanna Stępniewska – Przewodnicząca zespołu
- Joanna Szczuka – członek zespołu
- Joanna Sęk – członek zespołu
- Michał Koperski – członek zespołu

Celem powołania zespołu było poznanie problemów osób z niepełnosprawnościami, ich opiekunów jak również reintegracji społecznej i zawodowej.

W celu zdiagnozowania w/w zagadnień zostały opracowane ankiety dla mieszkańców miasta Piastowa. Ankiety zostały umieszczone na stronie internetowej Urzędu Miasta Piastowa, Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Piastowie i Świetlicy Środowiskowo – Integracyjnej „Dom Jana Pawła II”. Ankiety zostały także zamieszczone na profilach społecznościowych. Były także opracowane w formie papierowej i udostępnione dla tych mieszkańców, którzy preferują formę papierową ankiet.

W dniu 16 czerwca 2025 roku zespół zorganizował konsultacje społeczne dla mieszkańców w Liceum Ogólnokształcącym z Oddziałami Dwujęzycznymi dla mieszkańców.

W konsultacjach uczestniczyła grupa mieszkańców Piastowa oraz Zastępca Burmistrza Piastowa Pani Urszula Skrzypczak. W trakcie spotkania zostały poruszone tematy

związane z niepełnosprawnością i reintegracją społeczną i zawodową. Konsultacje objęły również wiele innych aspektów nie ujętych w ankietach.

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI ORAZ REINTEGRACJI SPOŁECZNEJ I ZAWODOWEJ WRAZ Z OPISEM ZAGADNIEŃ I DANYMI STATYSTYCZNYMI.

Mówiąc o niepełnosprawności czy też reintegracji społecznej i zawodowej konieczne jest poznanie definicji tych pojęć i danych statystycznych z tego obszaru.

Niepełnosprawność, według Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), to pojęcie parasolowe, obejmujące wszelkie ograniczenia w funkcjonowaniu jednostki, wynikające z zaburzeń strukturalnych lub funkcjonalnych organizmu. W szczególności odnosi się ona do trudności w wykonywaniu codziennych czynności oraz w pełnym uczestnictwie w życiu społecznym, zawodowym czy edukacyjnym. WHO ujmuje niepełnosprawność nie tylko w kategoriach medycznych, ale również społecznych, podkreślając wpływ otoczenia, barier fizycznych, społecznych i komunikacyjnych na poziom funkcjonowania osoby.

Polska przyjęła tę definicję w ramach Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (ICF), opracowanej przez WHO w 2001 roku. Zgodnie z tą klasyfikacją, niepełnosprawność rozumiana jest jako efekt dynamicznej interakcji pomiędzy uwarunkowaniami zdrowotnymi jednostki (takimi jak choroby, urazy czy wrodzone wady) a czynnikami środowiskowymi, które mogą utrudniać lub wspierać codzienne funkcjonowanie. Oznacza to, że niepełnosprawność nie jest wyłącznie cechą osoby, lecz wynikiem złożonych relacji między osobą a jej otoczeniem.

W polskim porządku prawnym definicję osoby niepełnosprawnej formułuje ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Zgodnie z jej zapisami, osoba niepełnosprawna to osoba, której stan fizyczny, psychiczny lub umysłowy trwale lub okresowo utrudnia, ogranicza lub uniemożliwia pełnienie ról społecznych, w szczególności wykonywanie pracy zawodowej. W ramach tej definicji wprowadzono trzy stopnie niepełnosprawności: lekki, umiarkowany i znaczny. Każdy z tych stopni wiąże się z określonym zakresem ograniczeń oraz przysługujących uprawnień, świadczeń i form wsparcia.

Stopień lekki odnosi się do osób z niewielkimi ograniczeniami funkcjonalnymi, które

mogą podejmować zatrudnienie i funkcjonować w społeczeństwie przy minimalnym wsparciu. Stopień umiarkowany obejmuje osoby wymagające częściowej pomocy w codziennym funkcjonowaniu, a stopień znaczny – osoby z poważnymi ograniczeniami, które potrzebują stałej opieki lub pomocy innych osób.

Według danych Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON) z 2023 roku, największy odsetek osób posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności – około 46% ogółu zarejestrowanych. Najczęściej występujące rodzaje niepełnosprawności dotyczą dysfunkcji układu ruchu (np. amputacje, choroby zwyrodnieniowe stawów, porażenia), schorzeń neurologicznych (np. stwardnienie rozsiane, padaczka, udary) oraz zaburzeń psychicznych i chorób psychicznych (takich jak depresja, schizofrenia czy zaburzenia lękowe). Wzrost liczby diagnozowanych zaburzeń psychicznych i neurologicznych wskazuje na potrzebę dostosowania systemu wsparcia do zmieniających się realiów i wyzwań zdrowotnych.

Warto podkreślić, że podejście do niepełnosprawności ewoluowało z modelu medycznego, koncentrującego się na leczeniu i rehabilitacji, w kierunku modelu społecznego i środowiskowego, który uwzględnia konieczność eliminacji barier i tworzenia warunków do równego uczestnictwa osób z niepełnosprawnościami w życiu społecznym. Współczesne strategie polityki społecznej kładą nacisk na inkluzję, dostępność oraz pełne uczestnictwo, co jest zgodne z założeniami Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, ratyfikowanej przez Polskę w 2012 roku.

Reintegracja społeczna i zawodowa to złożony, wieloetapowy proces, którego celem jest przywrócenie osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym – w tym osobom z niepełnosprawnościami – zdolności do aktywnego i samodzielnego uczestnictwa w życiu społecznym oraz zawodowym. Proces ten ma charakter holistyczny, łącząc różne formy wsparcia, takie jak działania edukacyjne, terapeutyczne, psychologiczne, społeczne i zawodowe. Kluczowym celem reintegracji jest nie tylko poprawa warunków bytowych jednostki, ale także odbudowa jej poczucia wartości, kompetencji społecznych i zawodowych oraz zdolności do samodzielnego funkcjonowania w środowisku społecznym i rynku pracy.

Reintegracja społeczna i zawodowa opiera się na założeniu, że osoby dotknięte długotrwałym bezrobociem, ubóstwem, niepełnosprawnością, kryzysem zdrowotnym, uzależnieniami lub innymi formami marginalizacji społecznej, potrzebują indywidualnie dobranego wsparcia, które umożliwi im stopniowe odzyskanie niezależności, kompetencji i podmiotowości. Istotnym elementem tego procesu jest również integracja z lokalną społecznością, odbudowa

relacji międzyludzkich oraz aktywne uczestnictwo w życiu publicznym.

W Polsce reintegracja społeczna i zawodowa realizowana jest poprzez różnorodne instytucje i programy, zarówno o charakterze publicznym, jak i pozarządowym. Wśród najważniejszych form instytucjonalnego wsparcia znajdują się:

- Centra Integracji Społecznej (CIS) – prowadzone na podstawie ustawy o zatrudnieniu socjalnym, oferują osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym możliwość uczestnictwa w programach reintegracji zawodowej i społecznej poprzez udział w zajęciach edukacyjnych, warsztatach oraz pracach społecznie użytecznych. Uczestnicy CIS mogą również zdobywać nowe kwalifikacje i przygotowywać się do podjęcia zatrudnienia na otwartym rynku pracy.
- Kluby Integracji Społecznej (KIS) – jednostki wspierające reintegrację społeczną poprzez prowadzenie zajęć motywacyjnych, psychologicznych, edukacyjnych oraz poradnictwa zawodowego. KIS-y są szczególnie ukierunkowane na pracę z osobami długotrwale bezrobotnymi oraz tymi, które potrzebują wsparcia w odbudowie podstawowych kompetencji społecznych.
- Zakłady Aktywności Zawodowej (ZAZ) – instytucje zatrudniające osoby z niepełnosprawnościami w warunkach dostosowanych do ich możliwości. ZAZ-y łączą elementy rehabilitacji zawodowej i społecznej, oferując jednocześnie realne miejsca pracy i umożliwiając zdobycie doświadczenia zawodowego. Stanowią one formę zatrudnienia wspomagane, pośredniczącą między warsztatami terapii zajęciowej, a otwartym rynkiem pracy.
- Warsztaty Terapii Zajęciowej (WTZ) – placówki oferujące osobom z niepełnosprawnościami różnorodne zajęcia rehabilitacyjne i terapeutyczne, których celem jest rozwój umiejętności społecznych, sprawności manualnych, samodzielności oraz przygotowanie do podjęcia pracy zawodowej w przyszłości. WTZ-y mają szczególne znaczenie dla osób, które wymagają długoterminowej rehabilitacji i wsparcia.
- Programy aktywizacyjne – m.in. takie jak „Aktywny Samorząd” (realizowany przez PFRON) czy program „Absolwent”, skierowane do osób z niepełnosprawnościami, które chcą zwiększyć swoje szanse na rynku pracy poprzez szkolenia, doradztwo zawodowe, dofinansowanie nauki lub pomoc w uzyskaniu specjalistycznego sprzętu wspomagającego.

Reintegracja społeczna i zawodowa jest ważnym elementem polityki społecznej

państwa, realizowanej zgodnie z zasadą włączenia społecznego (ang. *social inclusion*) i wspieranej przez krajowe oraz unijne instrumenty finansowe. Proces ten wymaga zaangażowania nie tylko instytucji publicznych, ale również organizacji pozarządowych, lokalnych społeczności oraz pracodawców, którzy są kluczowymi partnerami w tworzeniu realnych i trwałych szans dla osób powracających do aktywnego życia społecznego i zawodowego.

Powiat pruszkowski – sytuacja lokalna

Powiat pruszkowski, położony w województwie mazowieckim, jest jednym z bardziej zurbanizowanych i rozwijających się obszarów podwarszawskich. Według szacunków, w 2024 roku zamieszkuje go około 165 tysięcy mieszkańców. Mimo stosunkowo dobrej infrastruktury i bliskości aglomeracji warszawskiej, powiat – podobnie jak inne jednostki samorządu terytorialnego – zmagają się z wieloma wyzwaniami w zakresie integracji i wsparcia osób z niepełnosprawnościami.

Skala i struktura niepełnosprawności:

Liczba osób posiadających orzeczenie o niepełnosprawności w powiecie pruszkowskim szacowana jest na około 13 000–15 000 osób, co stanowi 8–9% populacji powiatu.

Z danych z 2023 roku wynika, że:

- aż 85% osób z niepełnosprawnością to osoby powyżej 50. roku życia, co potwierdza ogólnopolski trend związany ze starzeniem się społeczeństwa i rosnącą liczbą niepełnosprawności nabytych w starszym wieku,
- 823 osoby otrzymały orzeczenie o niepełnosprawności w 2023 roku – to zarówno osoby po raz pierwszy diagnozowane, jak i ubiegające się o przedłużenie orzeczeń,
- 70% osób z niepełnosprawnością korzystało z opieki medycznej w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia (NFZ), co wskazuje na istotne zapotrzebowanie na publiczne świadczenia zdrowotne i rehabilitacyjne w tej grupie.

Aktywizacja społeczna i zawodowa oraz wsparcie:

W zakresie działań aktywizacyjnych i integracyjnych, powiat podejmuje liczne inicjatywy, choć skala potrzeb wciąż przewyższa dostępne zasoby. W 2023 roku:

- 480 osób z niepełnosprawnościami wzięło udział w programach aktywizacji zawodowej, obejmujących m.in. szkolenia, staże, doradztwo zawodowe oraz

pośrednictwo pracy. Programy te często są finansowane ze środków PFRON, EFS oraz programów lokalnych.

- 167 osób skorzystało z usług asystenta osobistego osoby z niepełnosprawnością, co znacząco wpłynęło na poprawę ich samodzielności, mobilności i jakości życia.
- 67 osób korzystało z usług Środowiskowego Domu Samopomocy (ŚDS), który pełni kluczową rolę w dziennej opiece i integracji osób z zaburzeniami psychicznymi oraz sprzężonymi niepełnosprawnościami.

Na terenie powiatu funkcjonuje rozbudowana, choć niewystarczająca sieć instytucji i organizacji wspierających osoby z niepełnosprawnościami. Wśród nich wyróżniają się:

- Środowiskowy Dom Samopomocy (ŚDS) w Pruszkowie – zapewniający dzienną opiekę, wsparcie terapeutyczne, rozwijanie kompetencji społecznych i działania integracyjne.
- Warsztaty Terapii Zajęciowej (WTZ) w Czubinie i w Pruszkowie, realizuje rehabilitacji społecznej i zawodowej osób z umiarkowanym i znacznym stopniem niepełnosprawności.
- Organizacje pozarządowe (NGO) – które pełnią coraz ważniejszą rolę w świadczeniu lokalnych usług opiekuńczych, integracyjnych, edukacyjnych oraz w rzecznictwie na rzecz osób z niepełnosprawnościami.
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie (PCPR) – jako jednostka koordynująca pomoc asystencką, organizującą transport specjalistyczny, prowadzącą nabory do programów wsparcia i udzielającą informacji oraz doradztwa.

Mimo istnienia infrastruktury wsparcia, w powiecie pruszkowskim nadal występuje szereg istotnych barier i problemów:

- niedobór usług specjalistycznych, takich jak rehabilitacja neurologiczna, psychiatria dziecięca czy wsparcie psychologiczne w środowisku lokalnym,
- ograniczona dostępność transportu specjalistycznego, szczególnie poza głównymi miastami,
- niedobór kadry (asystenci osobowi, opiekunowie, terapeuci zajęciowi),
- brak pełnej dostępności cyfrowej i architektonicznej w niektórych urzędach i placówkach publicznych,
- potrzeba wsparcia rodzin osób z niepełnosprawnościami, które często pełnią funkcję opiekunów bez wystarczającej pomocy instytucjonalnej.

Powiat pruszkowski posiada potencjał do dalszego rozwoju systemu wsparcia osób

z niepełnosprawnościami, jednak wymaga to:

- zwiększenia nakładów na lokalne programy aktywizacyjne i opiekuńcze,
- rozwijania partnerstw z NGO,
- usprawnienia komunikacji między instytucjami,
- inwestycji w kadry i transport,
- oraz skutecznej strategii na rzecz likwidacji barier przestrzennych, edukacyjnych i informacyjnych.

Miasto Piastów – dane dotyczące Piastowa

Piastów to niewielkie, ale gęsto zaludnione miasto wchodzące w skład powiatu pruszkowskiego, położone w bezpośrednim sąsiedztwie Warszawy. Zajmuje powierzchnię 5,83 km² i według danych z 2024 roku zamieszkuje je 21 357 osób. Mimo niewielkiego terytorium, Piastów jest jednym z najbardziej zaludnionych miast w Polsce pod względem liczby mieszkańców przypadających na km².

Piastów łączy cechy miasta o funkcji mieszkalnej i tranzytowej – znaczna część mieszkańców codziennie dojeżdża do Warszawy. Miasto rozwija infrastrukturę edukacyjną, opiekuńczą i zdrowotną, jednak ograniczenia przestrzenne oraz gęstość zabudowy utrudniają szybki rozwój niektórych usług (np. budowy nowych ośrodków wsparcia społecznego).

Kategoria	Liczba osób
Ogółem	21 357
Kobiety	11 345
Mężczyźni	10 012
Wiek 0–17 lat	4 250
Wiek 18–64 lat	12 200
Wiek 65+ lat	4 907

Tabela 1. Ludność Piastowa według płci i wieku (2024)

Struktura wiekowa i płciowa:

- Kobiety stanowią ok. 53,1% populacji miasta, co jest zbieżne z ogólnopolskim trendem demograficznym, szczególnie widocznym w grupach starszych wiekowo.
- Osoby w wieku produkcyjnym (18–64 lata) to ok. 57% mieszkańców, co czyni z tej grupy trzon lokalnego rynku pracy oraz beneficjentów usług publicznych.
- Dzieci i młodzież (0–17 lat) stanowią około 19,9% społeczności – jest to ważna informacja dla planowania edukacji, wsparcia rodzin i rozwoju usług opiekuńczych.
- Osoby starsze (65+) to 23% populacji – wskazuje to na znaczące starzenie się

populacji i rosnące zapotrzebowanie na usługi zdrowotne, socjalne oraz rehabilitacyjne.

Osoby z niepełnosprawnościami:

W Piastowie mieszka około 1 350 osób z orzeczeniem o niepełnosprawności, co stanowi około 6,3% populacji miasta. Jest to wartość niższa niż średnia krajowa, która wynosi około 10%. Niższy odsetek może być związany z relatywnie młodą strukturą demograficzną Piastowa oraz migracją osób aktywnych zawodowo do aglomeracji warszawskiej, gdzie dostępność usług i miejsc pracy jest większa.

Jednakże, niezależnie od statystycznie niższego udziału, lokalna społeczność osób z niepełnosprawnościami stanowi grupę szczególnie wymagającą kompleksowego wsparcia – zarówno w zakresie dostępności przestrzeni miejskiej, jak i usług społecznych, edukacyjnych, zdrowotnych oraz zawodowych.

Rodzaj niepełnosprawności	Liczba osób	Udział (%)
Ruchowa	510	37,8%
Sensoryczna	175	13,0%
Psychiczna	210	15,6%
Intelektualna	95	7,0%
Choroby przewlekłe	360	26,6%

Tabela 2. Osoby niepełnosprawne w Piastowie (2024 r.)

Dane z 2024 roku wskazują, że najczęściej występującym typem niepełnosprawności są zaburzenia narządu ruchu, które dotyczą ponad jednej trzeciej tej populacji (37,8%). Kolejne miejsca zajmują:

- Choroby przewlekłe – 26,6%
- Niepełnosprawność psychiczna – 15,6%
- Niepełnosprawność sensoryczna (np. wzrokowa i słuchowa) – 13%
- Niepełnosprawność intelektualna – 7%

Takie zróżnicowanie typów niepełnosprawności powoduje konieczność szerokiego wachlarza usług wspierających – od specjalistycznej opieki zdrowotnej i rehabilitacji, przez transport i pomoc w codziennym funkcjonowaniu, aż po ofertę edukacyjno-zawodową.

Stopień niepełnosprawności	Liczba osób	Udział (%)
Znaczny	235	17,4%
Umiarkowany	825	61,1%
Lekki	290	21,50%

Tabela 3. Stopnie niepełnosprawności w Piastowie (2024 r.)

Stopień niepełnosprawności wśród mieszkańców z orzeczeniem:

- Znaczny stopień niepełnosprawności ma 17,4% osób (235 osób),

- Umiarkowany – aż 61,1% (825 osób),
- Lekki – 21,5% (290 osób).

Szacuje się, że rzeczywista liczba osób z niepełnosprawnościami może sięgać 1 800–2 000 osób, z czego około 300 osób może posiadać znaczny stopień niepełnosprawności. Takie osoby wymagają najczęściej stałej opieki, dostosowanej infrastruktury, wsparcia asystenckiego oraz integracji środowiskowej.

Na podstawie proporcji demograficznych szacuje się, że:

- ok. 1 800–2 000 osób to osoby z orzeczoną niepełnosprawnością,
- ok. 300 z nich to osoby z niepełnosprawnością znaczną,
- poziom zatrudnienia wynosi mniej niż 20%.

Sytuacja zawodowa i społeczna

Poziom aktywności zawodowej osób z niepełnosprawnościami w Piastowie jest bardzo niski – poniżej 20%, co może wynikać m.in. z braku lokalnych programów aktywizacyjnych, trudności w dojeździe do pracy, niskiego poziomu przystosowania miejsc pracy oraz barier edukacyjnych i komunikacyjnych. Większość osób w wieku produkcyjnym z niepełnosprawnościami pozostaje poza rynkiem pracy, co sprzyja wykluczeniu społecznemu i ekonomicznemu.

Infrastruktura i wsparcie instytucjonalne

W Piastowie brakuje lokalnych ośrodków aktywizacji społeczno-zawodowej, takich jak warsztaty terapii zajęciowej, centra integracji społecznej czy środowiskowe domy samopomocy. Wsparcie organizowane jest głównie przez:

- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pruszkowie (PCPR),
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Piastowie (MOPS),
- placówki medyczne i rehabilitacyjne,
- Świetlicę Socjoterapeutyczno-Integracyjną,
- placówki oświatowe (przedszkola i szkoły publiczne i niepubliczne),
- organizacje pozarządowe i fundacje, często działające na terenie Warszawy lub w ramach powiatu pruszkowskiego.

W efekcie, wielu mieszkańców Piastowa z niepełnosprawnościami korzysta z usług i placówek zlokalizowanych poza miastem, co wiąże się z dodatkowymi trudnościami organizacyjnymi i kosztami, szczególnie w przypadku osób z ograniczoną mobilnością.

Jednostka terytorialna	Populacja ogólna	Liczba osób z niepełnosprawnością	Odsetek w populacji [%]
Województwo mazowieckie	5 500 000	601 000	11,0%
Powiat pruszkowski	165 000	14 000 (szacunkowo)	8,5%
Miasto Piastów	21 378	1 800–2 000	8,4%

Tabela 4. Porównanie populacji i liczby osób z niepełnosprawnością (2023)

Porównanie populacji i liczby osób z niepełnosprawnością (2023)

Dane zawarte w tabeli 4 przedstawiają szacunkowy udział osób z niepełnosprawnościami w populacji ogólnej na trzech poziomach administracyjnych: województwa mazowieckiego, powiatu pruszkowskiego oraz miasta Piastów.

- W województwie mazowieckim mieszka około 5,5 miliona osób, z czego ponad 600 tys. (11%) posiada orzeczenie o niepełnosprawności. To wartość zbliżona do średniej krajowej.
- W powiecie pruszkowskim, obejmującym m.in. Piastów, Pruszków czy Michałowice, liczba osób z niepełnosprawnościami szacowana jest na około 14 000, co stanowi 8,5% populacji.
- W samym Piastowie odsetek ten wynosi 8,4%, czyli nieco mniej niż w powiecie i znacznie mniej niż w skali województwa. Liczba osób z niepełnosprawnością mieści się w przedziale 1 800–2 000 osób (szacunki te są wyższe niż liczba mieszkańców z ważnym orzeczeniem w ewidencji lokalnej, co może wynikać z niewystarczającej aktualizacji danych lub niezgłaszania się po orzeczenie przez część mieszkańców).

Niższy odsetek osób z niepełnosprawnością w Piastowie może być efektem korzystnej struktury wiekowej (mniej seniorów) oraz migracji osób aktywnych zawodowo do Warszawy i okolic.

Liczba wydanych orzeczeń o niepełnosprawności (2023)

Jednostka terytorialna	Liczba orzeczeń
Województwo mazowieckie	78 000
Powiat pruszkowski	823
Miasto Piastów (szacunkowo)	100

Tabela 5. Porównanie liczby wydanych orzeczeń o niepełnosprawności (2023)

Tabela pokazuje liczbę orzeczeń o niepełnosprawności wydanych w 2023 roku:

- W województwie mazowieckim wydano 78 000 orzeczeń, co odzwierciedla zarówno

nowo wystawione orzeczenia, jak i aktualizacje dotychczasowych.

- Na terenie powiatu pruszkowskiego wydano 823 orzeczenia, co stanowi niewielki procent wojewódzkiej liczby (około 1%).
- W Piastowie liczba ta wyniosła szacunkowo około 100 orzeczeń, co odpowiada lokalnemu udziałowi w populacji powiatu.

Stosunkowo niska liczba nowych orzeczeń w Piastowie może świadczyć o:

- Stabilnej strukturze osób z niepełnosprawnością, tj. większość posiada już ważne orzeczenia z lat wcześniejszych.
- Braku wiedzy o możliwościach ubiegania się o orzeczenie, szczególnie wśród osób starszych lub z chorobami przewlekłymi.
- Trudnościach administracyjnych lub barierach proceduralnych w uzyskiwaniu orzeczeń, np. zbyt dalekiej lokalizacji komisji orzekających (np. w Pruszkowie lub Warszawie).

Porównanie danych z trzech poziomów administracyjnych pokazuje, że:

- Piastów mieści się poniżej średniej wojewódzkiej pod względem udziału osób z niepełnosprawnością, ale i tak stanowią one znaczącą grupę społeczną.
- Liczba wydawanych orzeczeń utrzymuje się na niskim, ale stabilnym poziomie, co może wskazywać na ograniczoną rotację oraz potencjalne niedoszacowanie rzeczywistej liczby potrzebujących wsparcia mieszkańców.
- Wzrost liczby orzeczeń w przyszłości może nastąpić m.in. wraz ze starzeniem się lokalnego społeczeństwa oraz rosnącą świadomością prawną i społeczną.

1.1. SYSTEMY WSPARCIA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI ORAZ FORMY REINTEGRACJI SPOŁECZNEJ I ZAWODOWEJ

Instytucje i programy na poziomie wojewódzkim

Województwo mazowieckie realizuje działania na rzecz wsparcia i reintegracji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnościami. Dzięki wykorzystaniu środków krajowych, w tym funduszy z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON), oraz środków unijnych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+), realizowanych jest wiele kompleksowych programów ukierunkowanych na aktywizację zawodową, wsparcie w codziennym funkcjonowaniu oraz rozwój kompetencji społecznych i zawodowych.

Kluczowe obszary wsparcia:

- Szkolenia zawodowe i podnoszenie kwalifikacji – obejmujące zarówno kursy specjalistyczne dostosowane do potrzeb rynku pracy, jak i szkolenia miękkie (np. rozwój umiejętności interpersonalnych, zarządzania sobą w czasie).
- Zatrudnienie wspomagane – wdrażanie modeli wsparcia w miejscu pracy, w tym indywidualne plany zatrudnienia, pomoc trenerów pracy oraz doradztwo zawodowe.
- Finansowanie sprzętu rehabilitacyjnego i technologii wspomagających – umożliwiające samodzielne funkcjonowanie w miejscu pracy i w środowisku domowym.
- Programy usamodzielniające młodzież z niepełnosprawnością – działania wspierające wejście na rynek pracy, budowanie niezależności życiowej oraz integrację społeczną młodych osób z orzeczeniem o niepełnosprawności.

Wydatki i skala działań:

W 2023 roku województwo mazowieckie przeznaczyło ponad 250 mln złotych na różnorodne formy wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami. Środki te pochodziły zarówno z budżetu województwa, jak i z funduszy krajowych i unijnych.

Przykładowe programy realizowane w regionie:

- „Program Wsparcia Osób z Niepełnosprawnością” – jeden z największych regionalnych programów, którego budżet w 2024 roku wynosi 55 mln zł. Program obejmuje m.in. finansowanie turnusów rehabilitacyjnych, dopłaty do zakupu sprzętu i usług rehabilitacyjnych, a także wsparcie psychologiczne i społeczne.
- „Asystent Osobisty Osoby Niepełnosprawnej” – program zapewniający bezpośrednie wsparcie w codziennym funkcjonowaniu. W 2024 roku korzysta z niego ponad 12 500 beneficjentów w całym województwie. Usługi asystenckie umożliwiają aktywność zawodową, społeczną oraz edukacyjną osób z niepełnosprawnością.

Współpraca z instytucjami reintegracyjnymi:

- 370 Centrów i Klubów Integracji Społecznej (CIS/KIS) – prowadzących działania aktywizujące i przygotowujące do powrotu na rynek pracy
- 730 Warsztatów Terapii Zajęciowej (WTZ) – oferujących terapię poprzez pracę, rehabilitację społeczną oraz rozwój kompetencji zawodowych.
- 140 Zakładów Aktywności Zawodowej (ZAZ) – zapewniających zatrudnienie w warunkach dostosowanych do możliwości osób z niepełnosprawnością oraz

wspierających ich rozwój zawodowy.

Dodatkowe działania wspierające:

- Programy edukacyjne – organizowane we współpracy z uczelniami i placówkami kształcenia ustawicznego, mające na celu zwiększenie kompetencji i wiedzy osób z niepełnosprawnościami oraz ich opiekunów.
- Poradnictwo prawne i zawodowe – bezpłatna pomoc prawna, doradztwo socjalne, informacje o uprawnieniach i możliwościach wsparcia.
- Dofinansowania dla pracodawców – w formie refundacji kosztów dostosowania stanowiska pracy, dopłat do wynagrodzeń oraz subsydiowania zatrudnienia osób z niepełnosprawnością.

Współpraca międzysektorowa:

Województwo mazowieckie kładzie również duży nacisk na partnerstwo między jednostkami samorządu terytorialnego, organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami ekonomii społecznej. Taki model działania sprzyja skuteczniejszej koordynacji działań oraz lepszemu dopasowaniu ofert wsparcia do realnych potrzeb mieszkańców regionu.

Działania powiatu pruszkowskiego

Powiat pruszkowski, za pośrednictwem Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie (PCPR) w Pruszkowie, prowadzi szeroką gamę działań ukierunkowanych na wsparcie osób z niepełnosprawnościami, ich rodzin oraz środowisk lokalnych. Realizowane programy koncentrują się na reintegracji społeczno-zawodowej, poprawie jakości życia oraz zwiększaniu samodzielności beneficjentów.

Kluczowe programy i działania realizowane przez PCPR:

- Program „Aktywny Samorząd” – współfinansowany przez PFRON, skierowany do osób z niepełnosprawnościami w celu eliminowania barier w dostępie do edukacji, zatrudnienia i mobilności. Program umożliwia m.in. dofinansowanie:
 - zakupu i montażu oprzyrządowania do samochodów,
 - zakupu sprzętu elektronicznego i oprogramowania,
 - kosztów nauki na poziomie wyższym,
 - szkoleń podnoszących kompetencje zawodowe.
- Dofinansowanie turnusów rehabilitacyjnych – obejmujące refundację kosztów

uczestnictwa w turnusach o charakterze usprawniającym, społecznym i rekreacyjnym, realizowanych w certyfikowanych ośrodkach. Z programu korzystają osoby z różnymi stopniami niepełnosprawności, zarówno dzieci, jak i dorośli.

- Program „Asystent osobisty osoby niepełnosprawnej” – zapewniający pomoc w codziennych czynnościach i zwiększający mobilność osób niesamodzielnych. W 2023 roku wsparciem objęto 167 beneficjentów, którzy skorzystali z pomocy wykwalifikowanych asystentów m.in. podczas dojazdów, wizyt lekarskich czy aktywności społecznych.
- Szkolenia i kursy zawodowe – organizowane w celu zwiększenia szans osób z niepełnosprawnością na podjęcie lub utrzymanie zatrudnienia. W 2023 roku z różnorodnych form edukacyjnych skorzystało blisko 120 uczestników. Tematyka obejmowała m.in. podstawy obsługi komputera, rachunkowość, magazynowanie, gastronomię, oraz umiejętności miękkie.

Wsparcie środowisk lokalnych:

PCPR Pruszków prowadzi szereg działań wspomagających lokalne społeczności oraz rodziny osób z niepełnosprawnościami:

- Finansowanie sprzętu ortopedycznego i pomocniczego – w 2023 roku z dofinansowania zakupu wózków, protez, kul, ortez, łóżek rehabilitacyjnych i innych urządzeń wspomagających skorzystało około 750 osób.
- Transport specjalistyczny – dla osób mających trudności z samodzielnym poruszaniem się. Świadczone średnio 260 przejazdów miesięcznie, umożliwiając dostęp do placówek zdrowotnych, urzędów i miejsc pracy.
- Warsztaty i doradztwo – skierowane zarówno do osób z niepełnosprawnościami, jak i ich rodzin oraz opiekunów. W 2023 roku z tej formy wsparcia skorzystało 310 uczestników. Tematyka obejmowała m.in. poradnictwo psychologiczne, prawa osób z niepełnosprawnościami, motywację do działania oraz radzenie sobie ze stresem.
- Program aktywizacji absolwentów – dedykowany młodym osobom z niepełnosprawnością kończącym szkołę lub uczelnię. Program oferuje doradztwo zawodowe, coaching kariery oraz wsparcie w poszukiwaniu zatrudnienia i tworzeniu planu rozwoju zawodowego.

Współpraca i działania promocyjne:

PCPR w Pruszkowie aktywnie współpracuje z organizacjami pozarządowymi (NGO), instytucjami publicznymi i prywatnymi oraz lokalnymi pracodawcami, co przekłada się na efektywne wdrażanie programów wsparcia oraz poszerzanie oferty pomocowej.

Ponadto, prowadzone są kampanie informacyjne i edukacyjne w zakresie:

- praw i możliwości osób z niepełnosprawnościami,
- przeciwdziałania dyskryminacji i wykluczeniu,
- promowania aktywnego udziału osób z niepełnosprawnością w życiu społecznym i zawodowym.

Kampanie realizowane są poprzez media lokalne, wydarzenia społeczne, dni otwarte oraz publikacje informacyjne dostępne w urzędach i online.

Inicjatywy miejskie w Piastowie

Miasto Piastów, mimo braku własnych wyspecjalizowanych placówek, takich jak Warsztaty Terapii Zajęciowej (WTZ) czy Zakłady Aktywności Zawodowej (ZAZ), podejmuje szereg działań mających na celu poprawę jakości życia osób z niepełnosprawnościami oraz wspieranie ich reintegracji społecznej i zawodowej. Strategia miasta opiera się na ścisłej współpracy z instytucjami powiatowymi (szczególnie Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Pruszkowie), organizacjami pozarządowymi, środowiskiem edukacyjnym oraz placówkami medycznymi.

Kluczowe obszary działań miejskich:

1. Świetlica Środowiskowo-Integracyjna

- Prowadzi zajęcia socjoterapeutyczne wspierające rozwój kompetencji społecznych, komunikacyjnych i emocjonalnych u dzieci i młodzieży.
- Organizuje zajęcia profilaktyczne dotyczące przeciwdziałania uzależnieniom, przemocy rówieśniczej oraz cyberprzemocy.
- Oferuje zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze, które pomagają uczniom z trudnościami edukacyjnymi nadrobić zaległości szkolne.
- Realizuje warsztaty tematyczne (np. artystyczne, kulinarne, sportowe) oraz zajęcia ruchowe dostosowane do możliwości uczestników, w tym osób z ograniczeniami zdrowotnymi.
- Zapewnia poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne dla dzieci, młodzieży i ich rodzin.

- Organizuje wyjazdy integracyjne, które sprzyjają przełamywaniu barier społecznych i budowaniu pozytywnych relacji.

2. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej

- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Piastowie pełni funkcję pierwszego punktu kontaktu dla mieszkańców z niepełnosprawnościami i ich opiekunów.
- Udziela informacji o dostępnych programach wsparcia finansowego (np. z PFRON), możliwościach uzyskania orzeczenia o niepełnosprawności oraz lokalnych formach pomocy.
- Pośredniczy w kontaktach z PCPR, urzędami pracy, placówkami medycznymi oraz organizacjami pozarządowymi.
- Organizuje usługi opiekuńcze m.in. dla osób z niepełnosprawnościami

3. Opieka medyczna i rehabilitacyjna

- Placówki medyczne i rehabilitacyjne na terenie miasta oferują usługi lecznicze, rehabilitacyjne oraz pomoc w kompletowaniu dokumentacji niezbędnej do uzyskania orzeczenia o niepełnosprawności (przy współpracy z MOPS).
- Realizuje zabiegi rehabilitacyjne z zakresu kinezyterapii, fizykoterapii i masażu leczniczego, również dla dzieci.
- Współpracuje z MOPS przy organizowaniu opieki dla osób wymagających stałego wsparcia zdrowotnego.

4. Edukacja i integracja w szkołach

- W piastowskich placówkach edukacyjnych odbywają się programy podnoszące świadomość na temat niepełnosprawności, w tym warsztaty z języka migowego, prelekcje o życiu osób z niepełnosprawnością ruchową czy ćwiczenia empatyczne.
- Organizowane są dni integracji oraz wydarzenia promujące postawy prospołeczne, np. „Niebieski dzień” z okazji Światowego Dnia Świadomości Autyzmu.
- Szkoły uczestniczą w projektach finansowanych z funduszy UE i programów ministerialnych, umożliwiających zakup pomocy dydaktycznych oraz sprzętu specjalistycznego.

5. Wsparcie w zakresie reintegracji społecznej i zawodowej

- Realizowane są warsztaty i szkolenia dla specjalistów z zakresu pracy z osobami z niepełnosprawnościami, a także dla rodzin zagrożonych

wykluczeniem społecznym.

- Pełnomocnik ds. profilaktyki i przeciwdziałania uzależnieniom koordynuje programy oferujące pomoc terapeutyczną w przeciwdziałaniu wykluczeniu społecznemu

6. Transport specjalistyczny

- Osoby z niepełnosprawnościami mogą korzystać z dofinansowanego przez miasto transportu do placówek medycznych, rehabilitacyjnych, szkół i urzędów.
- Usługa realizowana jest we współpracy z PCPR w Pruszkowie, a jej harmonogram dostosowany jest do indywidualnych potrzeb beneficjentów.

7. Dostępność usług publicznych

- Strona internetowa miasta dostosowana jest do standardów WCAG 2.1 (m.in. wysoki kontrast, powiększenie tekstu, czytelna nawigacja).
- Wprowadzane są zasady prostego języka w komunikatach urzędowych.
- Urząd Miasta sukcesywnie eliminuje bariery architektoniczne, m.in. poprzez montaż podjazdów i wind oraz dostosowanie toalet.

Rodzaj wsparcia	Mazowieckie	Powiat Pruszkowski	Piastów
Asystentura osobista	12 500	167	0
Warsztaty Terapii Zajęciowej (WTZ)	730 placówek	2 placówki	brak WTZ
Udział w programach aktywizacyjnych	b.d.	480 osób	szac. 30–50 osób
Transport specjalistyczny	b.d.	260 przejazdów/mc	współfinansowanie jednostkowe

Tabela 6. Liczba osób korzystających z form wsparcia (2023)

Tabela przedstawia zróżnicowanie dostępu oraz skali korzystania z wybranych form wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami w województwie mazowieckim, powiecie pruszkowskim oraz w samym mieście Piastów. Zestawienie pokazuje zarówno dane liczbowe, jak i kontekst instytucjonalny dla poszczególnych form pomocy.

1. Asystentura osobista

- W województwie mazowieckim z tej formy wsparcia korzysta ok. 12 500 osób, co pokazuje, że jest to istotny element systemu pomocy w regionie.

- W powiecie pruskowskim liczba beneficjentów jest dużo mniejsza – 167 osób, co wynika zarówno z mniejszej populacji, jak i ograniczonych zasobów kadrowych.
- W Piastowie w 2023 r. nie realizowano programu asystentury osobistej w bezpośredniej formie – mieszkańcy mogli jednak ubiegać się o tego typu pomoc w ramach programów prowadzonych na szczeblu powiatowym lub przez organizacje pozarządowe.

2. Warsztaty Terapii Zajęciowej (WTZ)

- Na Mazowszu działa 730 placówek WTZ, które odgrywają kluczową rolę w procesie rehabilitacji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnościami.
- W powiecie pruskowskim funkcjonują jedynie 2 takie placówki, co ogranicza możliwość udziału mieszkańców w codziennych zajęciach.
- W Piastowie brakuje własnej placówki WTZ, co oznacza, że zainteresowane osoby muszą dojeżdżać do ośrodków w sąsiednich miastach, takich jak Pruszków czy Brwinów.

3. Udział w programach aktywizacyjnych

- Dla Mazowsza brak jest dokładnych danych liczbowych (b.d.), jednak wiadomo, że województwo uczestniczy w licznych projektach współfinansowanych z PFRON i funduszy unijnych.
- W powiecie pruskowskim w 2023 r. udział w tego typu programach zadeklarowało 480 osób, co stanowi istotny odsetek populacji osób z niepełnosprawnościami w regionie.
- W Piastowie szacuje się, że w programach aktywizacyjnych uczestniczyło 30–50 osób, głównie w formie kursów zawodowych, szkoleń komputerowych i warsztatów kompetencji miękkich.

4. Transport specjalistyczny

- Brak jest szczegółowych danych dla całego Mazowsza, jednak w powiecie pruskowskim realizowanych jest średnio 260 przejazdów miesięcznie w ramach usług transportu specjalistycznego.
- W Piastowie usługa nie jest prowadzona w pełnym wymiarze samodzielnie przez miasto, lecz współfinansowana – mieszkańcy mogą z niej korzystać dzięki współpracy z PCPR w Pruszkowie.

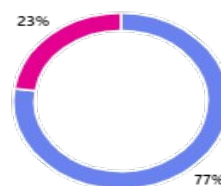
RODZIAŁ II

ANALIZA BADAŃ ANKIET DOTYCZĄCYCH REINTEGRACJI SPOŁECZNEJ I ZAWODOWEJ W MIEŚCIE PIASTÓW

1.1 Wiedza ogólna o osobach w zakresie reintegracji społecznej

1. Płeć ankietowanych

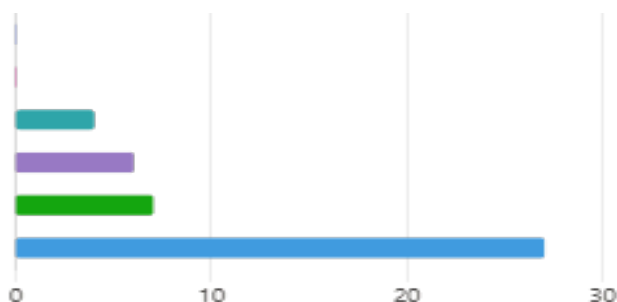
- Kobieta 34
- Mężczyzna 10
- Inna 0
- Wolę nie odpowiadać 0

Pierwsze pytanie dotyczyło płci, jednakże w tym przypadku otrzymujemy informację na temat ilości respondentów. W sumie ankietę wypełniło 44 respondentów z czego 34 stanowiły kobiety, które stanowią 77 %. Pozostali respondenci to 10 mężczyzn stanowiących 23%.

2. Wiek ankietowanych

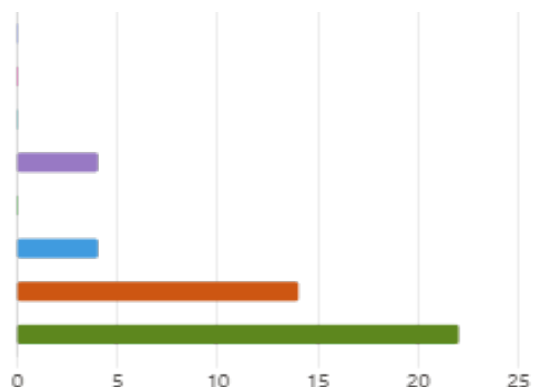
- 18–24 lata 0
- 25–34 lata 0
- 35–44 lata 4
- 45–54 lata 6
- 55–64 lata 7
- 65 lat i więcej 27

Kolejne z pytań dotyczyło wieku osób badanych. W tym przypadku najwięcej badanych osób było powyżej 65 roku życia. Była to grupa 27 osób. Następnie w przedziale wieku między 55, a 64 lata to 7 osób. Natomiast między 35, a 44 lata ankietę wypełniły 4 osoby. Wśród ankietowanych nie wystąpiły osoby wieku między 25, a 34 lata, jak również między 18, a 24.

3. Poziom wykształcenia ankietowanych

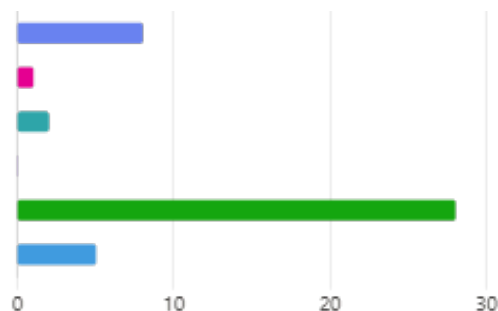
- Brak wykształcenia 0
- Wykształcenie podstawowe 0
- Wykształcenie gimnazjalne 0
- Wykształcenie zasadnicze branżowe 4
- Wykształcenie zasadnicze zawodowe 0
- Wykształcenie średnie branżowe 4
- Wykształcenie średnie 14
- Wykształcenie wyższe 22

Trzecie z pytań dotyczyło wykształcenia osób ankietowanych. Większość respondentów posiadało wykształcenie wyższe i były to 22 osoby. Następnie 14 osób z wykształceniem średnim, 4 z średnim branżowym i 4 z zasadniczym branżowym. Wśród ankietowanych nie było osób, które nie posiadały wykształcenia czy też posiadały wykształcenie podstawowe, gimnazjalne czy też zasadnicze branżowe.

4. Status zawodowy ankietowanych

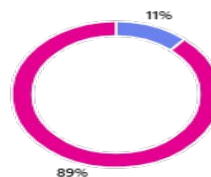
- Osoba zatrudniona na pełen etat 8
- Osoba zatrudniona na część etatu 1
- Praca dorywcza 2
- Osoba bezrobotna 0
- Osoba pobierająca emeryturę/osoba 28 pobierająca rentę
- Inne 5

Następne z pytań dotyczyło statusu zawodowego. Najwięcej respondentów oświadczyło, że pobierają rentę bądź emeryturę i stanowiły grupę 28 osób. Kolejno 6 osób oświadczyło, że są zatrudnione na pełny etat. Inne prace zarobkowe zadeklarowało 5 osób. Najmniejszą grupą były osoby wykonujące prace dorywcze, które stanowiły 2 osób i zatrudnionych na część etatu czyli 1 osoba.

5. Status aktualnego korzystania / nie korzystania z form wsparcia społecznego lub zawodowego

- Tak, korzystam 5
- Nie, nie korzystam 39

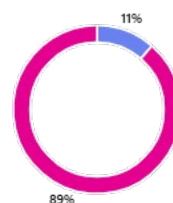
Piąte i ostatnie pytanie z zakresu danych socjodemograficznych dotyczyło aktualnego statusu korzystania bądź nie korzystania z jakiegokolwiek formy wsparcia społecznego lub zawodowego. W tym przypadku zdecydowana grupa respondentów, gdyż aż 39 osób co stanowi 89% procent odpowiedziało, że z takiego wsparcia nie korzysta. Tylko 5 osób, stanowiących 11% ankietowanych z takiego wsparcia korzysta.

Było to ostatnie pytanie pierwszego rozdziału ankiety nazwanego „metryczką”

1.2 DOŚWIADCZENIA I POTRZEBY ZWIĄZANE Z REINTEGRACJĄ

6. Uczestnictwo respondentów w programach reintegracji społecznej lub zawodowej

- Tak 10
- Nie 33
- Inne 1

Pierwsze z pytań, które otwierało kolejny rozdział ankiety pt. „doświadczenia i potrzeby związane z reintegracją” dotyczyło udzielania odpowiedzi na pytanie uczestnictwa w programach reintegracji społecznej lub zawodowej w formie szkoleń, doradztwa, poradnictwa.

Wśród respondentów 33 osoby odpowiedziały, że nie uczestniczyły w takich programach co stanowi 89%. Ponad dziesięć procent, a dokładnie 11% co stanowi 10 osób w takich programach uczestniczyło. Tylko jedna osoba zadeklarowała, że uczestniczyła w innych tego typu programach.

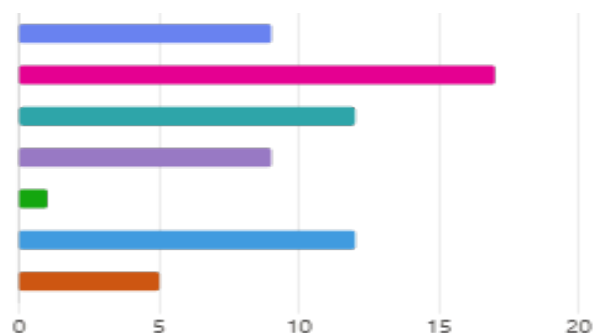
7. Jakie były programy i jakie przyniosły efekty

W pytaniu siódmym respondenci zostali zapytani odnośnie pytania poprzedniego. Pytanie brzmiało „Jeżeli tak, proszę opisać, jakie to były programy i jakie przyniosły efekty”.

Uzyskano kilkanaście odpowiedzi takie jak : krótkie formy : konferencje, seminaria, uniwersytet 3 – go wieku, pogłębienie ogólnej wiedzy na tematy społeczne, bezpieczeństwa oraz wiedzy o świecie, szkolenia zawodowe 2 letnie, kurs obsługi komputera (efekt – praca), szkolenia wspierające wykonywanie pracy w swoim zawodzie, studia podyplomowe.

8. Główne przeszkody utrudniające aktywność zawodową lub społeczną.

- Brak kwalifikacji 9
- Problemy zdrowotne 17
- Brak motywacji 12
- Opieka nad dziećmi/osobami zależnymi 9
- Problemy mieszkaniowe 1
- Uzależnienia 12
- Inne 5

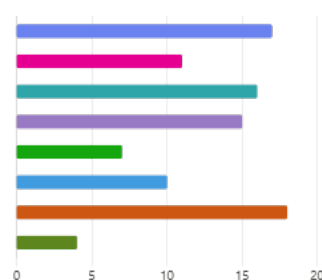
Następnym pytaniem było ocenienie przeszkód utrudniających aktywność zawodową lub społeczną. W tym przypadku można było zaznaczyć wiele odpowiedzi.

Największą grupą były osoby które twierdzą, że aktywność zawodową są ograniczeni ze względu na problemy zdrowotne, 17 osób. Ex aequo zadeklarowały się osoby z uzależnieniami jak również twierdzące, że nie mają motywacji.

Kolejno 9 osób stwierdziło, że utrudniające aktywność zawodową jest brak kwalifikacji. Tylko jedna osoba stwierdziła, że przeszkodą jest problem mieszkaniowy, a 5 pozostałych podało inne powody.

9. Najbardziej pomocne formy wsparcia w procesie reintegracji społecznej i zawodowej

- Kursy i szkolenia zawodowe 17
- Pomoc w znalezieniu pracy 11
- Wsparcie psychologiczne 16
- Terapia uzależnień 15
- Poradnictwo prawne 7
- Doradztwo zawodowe 10
- Warsztaty społeczne 18
- Inne 4

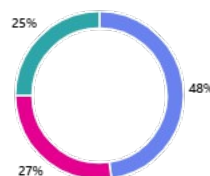

Czwartym pytaniem w drugim rozdziale było udzielenie odpowiedzi na pytanie „...jakie formy wsparcia są najbardziej pomocne w procesie reintegracji społecznej i zawodowej?”. W tym pytaniu można było zaznaczyć kilka odpowiedzi.

Najwięcej respondentów odpowiedziało, że najbardziej pomocne są Warsztaty społeczne. Była to grupa 18 osób. Kolejno kursy i szkolenia zawodowe – 17 osób, wsparcie psychologiczne – 16 osób czy terapia uzależnień – 15 osób. Najmniej osób ankietowanych odpowiedziało, że najbardziej pomocną formą wsparcia byłoby poradnictwo prawne – 7 osób, a 4 osoby wybrało odpowiedź „inne”

10. Chęć uczestnictwa w lokalnych programach reintegracji społecznej i zawodowej

- Tak 21
- Nie 12
- Nie wiem 11

Zdecydowana większość, gdyż aż 21 (48%) osób odpowiedziało, że wzięłaby udział w programach reintegracji. Prawie połowa 12 osób (27%) stwierdziła, że nie byłaby zainteresowana i nie wzięłaby udziału. Niezdecydowanych było 11 (25%) respondentów.

11. Działania jakie mogłyby skutecznie wspierać osoby wykluczone społecznie w powrocie do aktywności zawodowej i społecznej

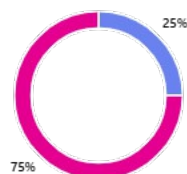
W pytaniu odnośnie osób wykluczonych społecznie i jakie działania można by podjąć w ich powrocie do aktywności zawodowej i społecznej respondenci udzielili następujących odpowiedzi :

- warsztaty mające na celu dowartościowanie tej grupy społecznej
- kursy i szkolenia podwyższające kwalifikacje oraz dodatkowe zajęcia dla dzieci pozaszkolne
- spotkania, rozmowy z psychologiem, szkolenia,
- kursy szkolenia zawodowe, pomoc w opiece nad małymi dziećmi np. żłobki
- pomoc psychologiczna, doradztwo zawodowe, pomoc w szukaniu pracy poprzez on – line,
- wsparcie psychologiczne, spotkania z doradcą zawodowym , prawnikiem,

- poradnie, terapie uzależnień, spotkania ze specjalistami
- lepsz informacja dotyczca uczestnictwa w programach organizowanych przez dany urzd,
- organizowanie spotka, wyjazdów integracyjnych, wycieczek jednodniowych do teatru

12. Osoby z własnego otoczenia objte wsparciem w formie programów reintegracyjnych

- Tak 11
- Nie 33

Na pytanie „czy jakieś osoby z własnego otoczenia powinny zostać objte wsparciem w formie programów reintegracyjnych” 33 (75%) respondentów odpowiedziało, że nie. Pozytywna odpowiedź udzieliło 11 osób (25%)

13. Jeśli udzielono odpowiedzi „tak”, proszę określić, jakie wsparcie byłoby dla nich najbardziej odpowiednie:

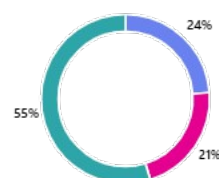
- podniesienie poczucia własnej wartości
- dodatkowe zajęcia dla dzieci

pomoc psychologa, psychologiczna

- poszerzenie miejsc integracji, miejsc spotka

14. Czy w Piastowie są odpowiednie formy wsparcia

- Tak 10
- Nie 9
- nie wiem 23

W czternastym pytaniu respondenci zostali zapytani czy w Piastowie są odpowiednie formy wsparcia dla osób potrzebujących reintegracji. Zdecydowana większość (23 osoby) odpowiedziały, że nie wiedzą. Ponadto 10 (24%) osób odpowiedziało, że takie formy są dostępne, natomiast 9 (21%) osób wprost przeciwnie.

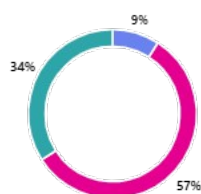
15. Czy w Piastowie są instytucje lub organizacje oferujące wsparcie. Jakież?

Ankietowanemu na zadane pytanie typu otwartego udzielili następujących odpowiedzi:

- nic mi na ten temat nie wiadomo,
- świetlica środowiskowo integracyjna,
- stowarzyszenie Możesz, Stowarzyszenie Sprawni Razem, Dom Jana Pawła II,
- nie wiem, nie ma lub nie słyszałem
- MOPS, AA, Świetlica Integracyjna, niektóre organizacje pozarządowe, dyżurujący radca prawny,
- terapie uzależnień, kursy pracy, wsparcie psychologiczne, Uniwersytet 3-go Wiek, klub seniora, opieka społeczna, MOK Piastów, grupy AA, kluby SM,
- szkoły, Związek Emerytów, Urząd Miasta, Caritas,

16. Ocena swojej sytuacji społecznej i zawodowej

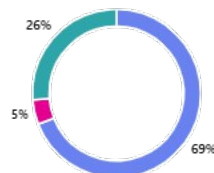
- Bardzo dobra 4
- Dobra 25
- Przeciętna 15
- Zła 0
- Bardzo zła 0

W pierwszym pytaniu trzeciego rozdziału respondenci zostali zapytani o swoją sytuację społeczną i zawodową. Zdecydowana większość, gdyż aż 25 osób (57%) odpowiedziało, że ich sytuacja jest dobra. 15 osób (14%) zadeklarowało ją jako przeciętną natomiast 4 (9%) jako bardzo dobrą.

17. Ocena ważności reintegracji dla społeczności lokalnej

- Tak 29
- Nie 2
- Nie wiem 11

Kolejne pytanie zawierało ocenę czy reintegracja społeczna i zawodowa jest ważna dla społeczności lokalnej. W tym przypadku 29 osób (69%) odpowiedziało, że tak. 11 (26%)

osób nie miało zdania bądź nie wiedziało. Tylko 2 (5%) osoby stwierdziły, że reintegracja nie jest ważna dla społeczności lokalnej.

18. Korzyści reintegracji społecznej i zawodowej dla mieszkańców Piastowa

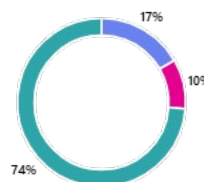
Ankietowani w pytaniu „Jakie korzyści może przynieść skuteczna reintegracja społeczna i zawodowa dla mieszkańców Piastowa ?” udzielili następujących odpowiedzi :

- czegoś nowego nauczyć, wzmocnić psychicznie,
- zwiększenie nauki zawodowej, pomoc w nawiązywaniu więzi między dziećmi, a rodzicami,
- powrót do aktywności społecznej, zawodowej. Zwiększenie aktywności ruchowej i intelektualnej,
- poczucie własnej wartości, szersze spojrzenie na rynek pracy,
- dostęp do wykwalifikowanych pracowników, większa pewność siebie w poszukiwaniu pracy, możliwość awansu, niezależność. Zmniejszenie wykluczenia społecznego, poprawa samopoczucia i zdrowia psychicznego. Obniżenie wydatków związanych z pomocą społeczną,
- reintegracja społeczna i zawodowa przyczyni się do zdobycia stabilności potrzebujących,
- poprawa jakości jednostki, większe zainteresowanie ludźmi chorymi naszego Miasta,
- zwiększy aktywność społeczną, poprawić jakość zdrowia i życia, kursy, terapie uzależnień,
- konsolidacja społeczna, brak wykluczenia osób starszych z życia miasta,
- człowiek objęty reintegracją społeczną będzie miał poczucie własnej wartości, również będzie związane z przyrostem w budżecie
- mniej sytuacji patologicznych, mniej osób pobierających zasiłki będących na bezrobociu
- więcej kultury i dbanie o porządek, więcej uśmiechniętych twarzy,
- budzenie szacunku dla ludzi w podeszłym wieku,
- aktywność osób starszych, udział tych osób w różnych akcjach prowadzonych w naszym mieście. Życzliwość w stosunku do innych mieszkańców i wspólne organizowanie spacerów i wycieczek
- obniżony zostanie poziom wykluczenia społecznego, ekonomicznego. Wzrośnie zaangażowanie społeczne, ale też zadowolenie mieszkańców. Podniesie się ich status

społeczny. Ograniczona zostanie potrzeba z korzystania z instytucjonalnego wsparcia (zwłaszcza zasiłkowego)

19. Działania promujące reintegrację w Piastowie

- Tak 7
- Nie 4
- Nie wiem 31

Zdecydowana większość badanych (31 osób), co stanowi (74%) w pytaniu „czy dotychczas w Piastowie były jakieś działania promujące reintegrację w Piastowie” odpowiedziało, że nie wie. 7 osób (17%) odpowiedziało, że tak natomiast 4 (10%) wprost przeciwnie.

20. Jakie działania promujące reintegrację

Kolejne pytanie było powiązane z pytaniem nr 19. W przypadku udzielenia odpowiedzi „tak” ankietowanemu zostali poproszeni o udzielenie odpowiedzi jakie działania promowały reintegrację społeczną. Udzielono pięć odpowiedzi :

- warsztaty dla rodziców i dzieci, porady terapeutyczne,
- pomoc na rynku pracy,
- UTW, Klub Seniora,
- zainteresowanie się ludźmi pozostawionym sobie i dotarcie do nich kierując się empatią,
- klub dziennego pobytu seniorów i inne
-

21. Działania które powinny zostać podjęte w Piastowie, a by skuteczniej wspierać osoby potrzebujące reintegracji ?

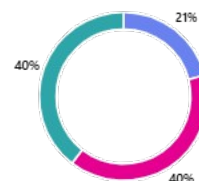
Respondenci na pytanie nr 21, udzielili następujących odpowiedzi :

- wsparcie psychologiczne, wsparcie w znalezieniu pracy, opieka nad dziećmi, warsztaty dla rodziców wraz z dziećmi w celu poprawy relacji, szkolenia i podnoszenie kwalifikacji
- lepsza komunikacja społeczna
- spotkania pracodawca – potencjalny pracownik, konsultacje zawodowe,

- angażowanie mieszkańców, lokalnych instytucji oraz przedsiębiorstw w działania i inicjatywy, organizowanie wydarzeń kulturalnych, sportowych, warsztatów,
- organizowanie raz na kwartał spotkań dla osób potrzebujących reintegracji,
- organizowanie spotkań ze specjalistami, psychologami, doradcami zawodowymi,
- seminaria z odpowiednimi osobami, więcej informacji na temat reintegracji, bardzo różne rozrywki,
- spotkania z osobami, które wymagają takiej potrzeby, krótsze oczekiwania np. do ortopedy – specjalistów
- lepszy dostęp do instytucji pomocy społecznej,
- więcej wspólnych spotkań, konkursy, wspólne czytanie, różne gry i pokazy np. Kulinarne, kosmetyczne
- zdefiniowanie grup potrzebujących wsparcia, szeroko prowadzona promocja takich działań, dostępność informacji o wsparciu

22. Zaangażowanie wolontarystyczne w działania wspierające reintegrację

- Tak 9
- Nie 17
- Nie wiem 17

W pytaniu dotyczącym własnego wolontarystycznego zaangażowania w działania wspierające reintegrację 17 osób (40%) odpowiedziało, że nie. Tyle samo osób odpowiedziało, że tak. Osób które zaznaczyły „Nie wiem: było 17 co stanowi (20%)

23. Najbardziej odpowiednie formy zaangażowania

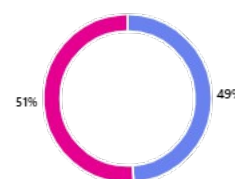
Na zadane pytanie „Jeżeli w pytaniu nr 22 udzielono odpowiedzi „tak”, proszę opisać najbardziej odpowiednie formy zaangażowania ? Respondenci udzielili następujących odpowiedzi :

- warsztaty dla rodziców wraz z dziećmi, szkoła dla rodziców i wychowawców,
- uczestnictwo w działaniach organizowanych na terenie miasta ,
- prowadzę rozmowy z osobami potrzebującymi pomocy, sugeruję rozwiązanie problemów i pozyskanie pomocy

- pomoc sąsiedzka, wsparcie bliskich osób finansowo,
- prowadzenie spotkań o tematyce rodzinnej, zawodowej,
- mam 82 lata i nie jestem w stanie uczęszczać na żadne spotkanie,
- cotygodniowe spotkanie w czasie których poruszy sprawy rodzinne, tematy bieżące naszego miasta,
- udział w spotkaniach, wspieranie konkretnych osób, asysta itp.

24. Chęć otrzymywania informacji o programach reintegracyjnych w Piastowie

- Tak, chcę otrzymywać informacje 21
- Nie, nie chcę otrzymywać informacji 22

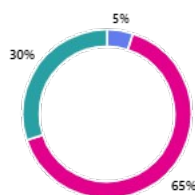
Ankietowani na pytanie o chęć otrzymywania informacji o programach reintegracyjnych w Piastowie odpowiedzieli bardzo podobnie. 22 osoby (49%) odpowiedziało, że chciałby takie informacje otrzymywać natomiast 21 osób (49%) odpowiedziało wprost przeciwnie.

ANKIETA DLA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI ZAMIESZKAŁYCH NA TERENIE MIASTA PIASTOWA

WIEDZA OGÓLNA O OSOBIE NIEPEŁNOSPRAWNEJ

1. Płeć.

W badaniu wzięło udział 12 kobiet, co stanowiło 60% badanej populacji oraz 8 mężczyzn, co stanowiło 40% badanej populacji. Łącznie w badaniu wzięło udział 20 osób z niepełnosprawnością.

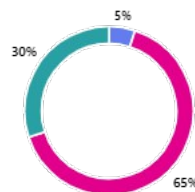

Kobieta 12

• Mężczyzna 8

2. Wiek.

Kwestionariusz ankiety został wypełniony przez 1 osobę w wieku do 16 r.ż., co stanowiło 5% badanej populacji, 13 osób w wieku 16-65 lat, co stanowiło 65% badanej populacji oraz 6 osób w wieku powyżej 65 r.ż., co stanowiło 30% badanej populacji.

Do 16 r.ż. 1

• 16-65 lat 13

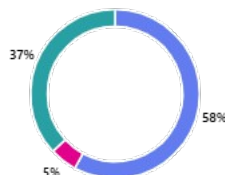
• Powyżej 65 r.ż. 6

3. Czas powstania niepełnosprawności.

W pytaniu dotyczącym czasu powstania niepełnosprawności, największą część badanych (58%=11 osób) stanowiły osoby, których niepełnosprawność miała charakter wrodzony, nieco

mniejszą liczbę (37%=7 osób) stanowiły osoby, których niepełnosprawność powstała w wyniku choroby, natomiast jedna osoba badana (5%) odpowiedziała, że jej niepełnosprawność powstała w wyniku wypadku.

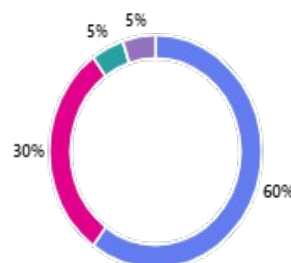
- Od urodzenia 11
- W wyniku wypadku 1
- W wyniku choroby 7

4. Posiadany stopień niepełnosprawności.

Na pytanie dotyczące stopnia niepełnosprawności najczęściej ankietowanych (60%=12 osób) wskazało na znaczny stopień niepełnosprawności/I grupa inwalidzka/całkowita niezdolność do pracy i niezdolność do samodzielnej egzystencji. Kolejnym, najczęściej wskazywanym przez badanych (30%=6 osób) był umiarkowany stopień niepełnosprawności/II grupa inwalidzka/całkowita niezdolność do pracy. Pozostałe, łącznie 10% ankietowanych, wskazało na lekki stopień niepełnosprawności/III grupa inwalidzka/częściowa niezdolność do pracy (5%=1 osoba) oraz na orzeczenie o niepełnosprawności - dotyczy osób do 16 roku życia (5%=1 osoba).

- grupa inwalidzka/całkowita niezdolność do pracy i niezdolność do samodzielnej egzystencji – 12 osób,
- umiarkowany stopień niepełnosprawności/II grupa inwalidzka/całkowita niezdolność do pracy – 6 osób,
- lekki stopień niepełnosprawności/III grupa inwalidzka/częściowa niezdolność do pracy – 1 osoba,
- orzeczenie o niepełnosprawności - dotyczy osób do 16 roku życia – 1 osoba,

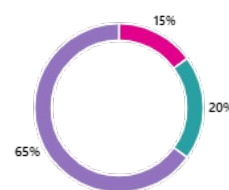

- nie posiadam orzeczenia
o niepełnosprawności – 0 osób.

5. Rodzaj niepełnosprawności.

Najliczniejsza grupa respondentów (65%=13 osób) zadeklarowała, iż posiada inny, niż wymieniony w ankiecie, rodzaj niepełnosprawności. 20% badanych (4 osoby) wskazało, iż są osobami niepełnosprawnymi ruchowo, poruszającymi się na wózku inwalidzkim. Pozostałe 15% ankietowanych (3 osoby) odpowiedziały, iż są osobami słabowidzącymi. Wśród badanej populacji nie było osób niewidomych.

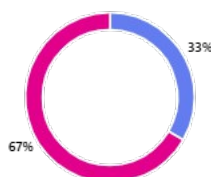
Osoba niewidoma	0 osób,
Osoba słabowidząca	3 osoby,
Osoba niepełnosprawna ruchowo poruszająca się na wózku inwalidzkim	4 osoby,
Inne –	13 osób

6. Występowanie niepełnosprawności sprzężonej.

W pytaniu nr 6 ankietowani zostali poproszeni o udzielenie odpowiedzi na temat tego, czy występuje u nich niepełnosprawność sprzężona. Większość badanych (12 osób), co stanowiło 67% badanej populacji zaznaczyło odpowiedź przeczącą, natomiast 33% respondentów (6 osób) potwierdziło występowanie niepełnosprawności sprzężonej.

- Tak 6
- Nie 12

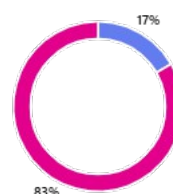
7. Rodzaje niepełnosprawności sprzężonej.

W pytaniu nr 7, uczestnicy badania zostali poproszeni o podanie rodzaju niepełnosprawności sprzężonej. Uzyskano 6 odpowiedzi o treści: „ruchowo-intelektualna”, „autyzm”, „niepełnosprawność intelektualna i fizyczna”, „epilepsja”, „porażenie mózgowe”, zespół Aspergera”, „cukrzyca”, „niedoczynność tarczycy”, „autyzm”, „MPD”.

8. Status na rynku pracy.

Grupa badawcza została zapytana o status na rynku pracy. Większość ankietowanych 83% (15 osób) określiło swój status jako osoba niepracująca, a pozostałe 17 % (3 osoby) jako osoba pracującą. Żaden z respondentów nie zaznaczył odpowiedzi „osoba zarejestrowana w Urzędzie Pracy”.

Osoba pracująca	3
Osoba niepracująca	15
Osoba zarejestrowana w Urzędzie Pracy	0

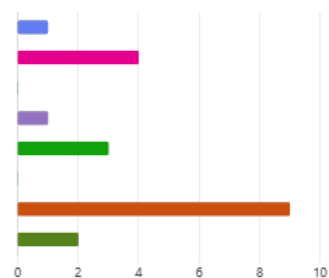

9. Poziom wykształcenia.

Największa część badanych (9 osób) posiada wykształcenie średnie. Dalej, najczęściej zaznaczanym przez respondentów (4 osoby) było wykształcenie podstawowe, a następnie wykształcenie zasadnicze zawodowe (3 osoby). Nieco mniej ankietowanych udzieliło odpowiedzi, że posiadają wykształcenie wyższe (2 osoby), natomiast najmniej badanych tytułuje się wykształceniem zasadniczym branżowym (1 osoba). Wśród respondentów nie było osób z wykształceniem średnim branżowym.

Brak wykształcenia	1
Wykształcenie podstawowe	4

Wykształcenie gimnazjalne	0
Wykształcenie zasadnicze branżowe	1
Wykształcenie zasadnicze zawodowe	3
Wykształcenie średnie branżowe	0
Wykształcenie średnie	9
Wykształcenie wyższe	2

10. Kategorie wsparcia instytucjonalnego/środowiskowego (w Piastowie) i częstotliwość korzystania

Wcale

Sporadycznie

Często

Bardzo często

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej

Świetlica Środowiskowo-Integracyjna „Dom J. Pawła II“

Uniwersytet Trzeciego Wieku

Przychodnia Zdrowia

Piastowski Klub Seniora

Grupy samopomocowe

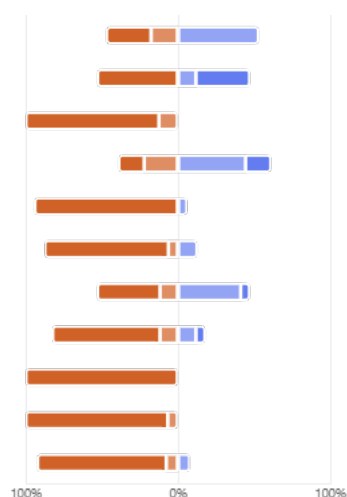
Fundacje/Stowarzyszenia

Parafie i/lub organizacje kościelne

Przedszkola

Szkoły

Inne z terenu Piastowa

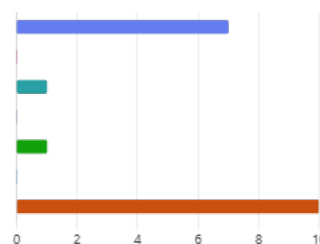
11. Inne, spoza Miasta Piastowa, kategorie wsparcia instytucjonalnego/środowiskowego i częstotliwość korzystania.

W kwestionariuszu ankiety udzielono 6 odpowiedzi na pytanie dotyczące innych, spoza Miasta Piastowa, kategorii wsparcia instytucjonalnego/środowiskowego i częstotliwości korzystania – brzmiały one następująco: „klub seniora w Pruszkowie”, „PCPR Pruszków”, „Szkoła przysposabiająca do pracy”, „Kawiarnia Szczęśliwa siódemka - miejsce pracy”, „kiedyś zakład aktywności zawodowej”, „stacja dializ "Davita" w Pruszkowie”.

12. Główne źródło utrzymania.

Badani respondenci, w pytaniu o główne źródło utrzymania, najczęściej deklarowali, że jest ono inne, niż wymienione w kwestionariuszu ankiety -tak odpowiedziało 10 osób. Kolejnym, najczęściej wymienianym głównym źródłem utrzymania była renta socjalna – tak odpowiedziało 7 osób. Najrzadziej zgłaszanym przez ankietowanych głównym źródłem utrzymania była renta rodzinna - tak odpowiedziała 1 osoba oraz zasiłek stały - tak odpowiedziała 1 osoba. Nikt z pośród badanych nie wskazał na: rentę z tytułu niezdolności do pracy zasiłek dla bezrobotnych, ani ze świadczeń rodzinnych.

■ Renta socjalna	7
■ Renta z tytułu niezdolności do pracy	0
■ Renta rodzinna	1
■ Świadczenia rodzinne	0
■ Zasiłek stały	1
■ Zasiłek dla bezrobotnych	0
■ Inne	10

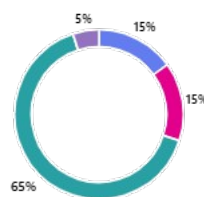

13. Sytuacja finansowa.

W pytaniu trzynastym respondenci zostali poproszeni o określenie swojej sytuacji finansowej. Najliczniejsza grupa badanych (65%=13 osób) określiła ją jako „przeciętna”. W dalszej kolejności, i jednocześnie na tym samym poziomie procentowym (po 15%), w odpowiedzi

pojawiły się takie określenia sytuacji finansowej jak: „bardzo dobra” – tak odpowiedziały 3 osoby oraz „dobra” - tak odpowiedziały również 3 osoby. Jedna osoba (5%) biorąca udział w badaniu ankietowym określiła swoją sytuację finansową jako „złą”. W kwestionariuszu ankiety żaden z respondentów nie określił swojej sytuacji finansowej jako „bardzo zła”.

• Bardzo dobra	3
• Dobra	3
• Przeciętna	13
• Zła	1
• Bardzo zła	0

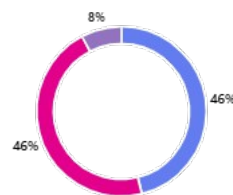

II. WYSTĘPOWANIE BARIER

14.Częstotliwość formy aktywności - wychodzenie z domu.

W powyższym pytaniu zwrócono się do respondentów o ocenę częstotliwości formy aktywności - wychodzenia z domu. W toku badania największa część respondentów odpowiedziała, że wychodzi z domu „codziennie” (65%=13 osób). Z kolei 7 osób, co stanowiło 35% ankietowanych odpowiedziała, że wychodzi z domu „kilka razy w tygodniu”. W kwestionariuszu ankiety nikt z badanych nie zaznaczył odpowiedzi „kilka razy w miesiącu” oraz „wcale”.

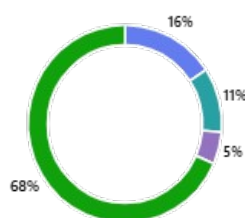
• Codziennie	13
• Kilka razy w tygodniu	7
• Kilka razy w miesiącu	0
• Wcale	0

15. Najczęstsze powody wyjścia z domu.

Badani, zapytani o najczęstsze powody wyjścia z domu, najliczniej wskazali na powody „inne”, niż określone w ankiecie (68%=13 osób). Z kolei 3 osoby (16%) wymienili „szkołę”, dwie osoby (11%) wymienili „lekarza”, a jedna z osób ankietowanych zaznaczyła „rehabilitację” (5%). Żadna osoba badana, jako powodu wyjścia z domu, nie wskazała „pracy”.

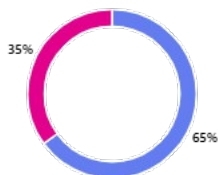
• Szkoła	3
• Praca	0
• Lekarz	2
• Rehabilitacja	1
• Inne	13

16. Czy rodzaj posiadanej niepełnosprawności umożliwia samodzielne poruszanie się po mieście - bez udziału osoby trzeciej.

W toku badania 13 osób (65%) odpowiedziało, iż rodzaj posiadanej niepełnosprawności umożliwia samodzielne poruszanie się po mieście - bez udziału osoby trzeciej, a pozostała część badanej populacji (35%=7 osób) odpowiedziała przeciwnie czyli, że nieumożliwia.

• Tak	13
• Nie	7

17. Określenie częstotliwości samodzielnego poruszania się po mieście - bez udziału osoby trzeciej.

Bardzo często

Często

Rzadko

Bardzo często

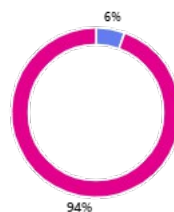
18. Przyczyny uniemożliwiające samodzielne poruszanie się po mieście - bez udziału osoby trzeciej.

Na pytanie o przyczyny, które uniemożliwiają samodzielne poruszanie się po mieście - bez udziału osoby trzeciej, ankietowani udzielili odpowiedzi o następującej treści: „teoretycznie może poruszać się sam, ale zaburzenia lękowe to uniemożliwiają”, „wysokie krawężniki, nierówne chodniki”, „brak płynnych zjazdów licowanych z ulicą”, „potrzebuje asysty osoby towarzyszącej”, „codziennie spaceruję wokół domu ze względu na konieczny ruch (chory kręgosłup i bóle kolan)”.

19. Czy w Piastowie istnieje możliwość skorzystania z usług asystenta osoby niepełnosprawnej?

Na pytanie: „Czy w Piastowie istnieje możliwość skorzystania z usług asystenta osoby niepełnosprawnej?” odpowiedziało 18-stu ankietowanych, z czego 17 osób (94%) odpowiedziało, że nie ma takiej możliwości, a 1 osoba badana (6%) odpowiedziała przeciwnie czyli, że w Piastowie jest taka możliwość.

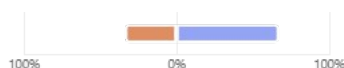
- Tak 1
- Nie 17

20. Częstotliwość korzystania w Piastowie z usług asystenta osoby niepełnosprawnej.

Często

Rzadko

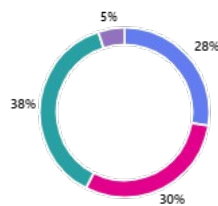
21. Powody niekorzystania w Piastowie z usług asystenta osoby niepełnosprawnej.

W pytaniu o powody niekorzystania w Piastowie z usług asystenta osoby niepełnosprawnej ankietowani podali następujące odpowiedzi: „nie ma takiego stanowiska”, „brak takich osób”, „brak funduszy”, „brak wiedzy na ten temat”, „nie mam wiedzy o tej usłudze”.

22. Najbardziej powszechne bariery architektoniczne występujące w Piastowie.

Badana grupa, w odpowiedzi na pytanie: „Jakie są najbardziej powszechne bariery architektoniczne występujące w Piastowie?”, w pierwszej kolejności wskazała na nierówne chodniki (38%=15 osób). Następnie respondenci wymienili takie bariery jak: wysoki krawężnik (30%=12 osób) oraz schody/brak podjazdu (28%=11 osób). Dwóch uczestników badania (5%) wskazało na bariery inne, niż wymienione w ankiecie.

• Schody/brak podjazdu	11
• Wysoki krawężnik	12
• Nierówne chodniki	15
• Inne	2

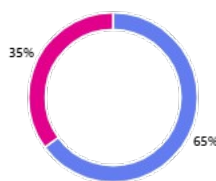
23. Miejsca występowania w Piastowie barier architektonicznych.

Respondenci zostali poproszeni o wskazanie w Piastowie miejsc występowania barier architektonicznych takich jak: schody/brak podjazdu, wysoki krawężnik, nierówne chodniki lub inne. W kwestionariuszu ankiety pojawiły się następujące odpowiedzi: „przy każdej ulicy, niektórych chodnikach”, „99 ulic w Piastowie – Tuwima, Krasińskiego, Asnyka, Reja Tysiąclecia, Dworcowa, Urzędy Miasta, sklepy, park przy ul. Dworcowej”, „mieszkanie w bloku bez windy”.

24. Dostępność do miejsc publicznych w Piastowie.

W pytaniu nr 24 zwrócono się do respondentów o ocenę dostępności do miejsc publicznych w Piastowie. 65% badanej populacji (13 osób) określiło dostępność jako „dobrą”, a pozostałe 35 % badanych (7 osób) określiło ją jako „złą”.

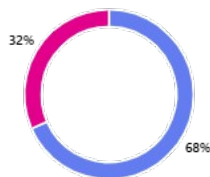
• Dobra	13
• Zła	7

25. Ocena funkcjonowania komunikacji miejskiej w Piastowie.

W kwestionariuszu ankiety poproszono badanych o cenę funkcjonowania komunikacji miejskiej w Piastowie. Na to pytanie odpowiedziało 19-stu ankietowanych, z czego większość 68% (13 osób), określiło funkcjonowanie komunikacji jako „dobrą”, a pozostałe 32 % (6 osób), określiło ją jako „złą”.

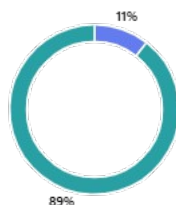
- Dobra 13
- Zła 6

26. Częstotliwość korzystania z mikrobusu do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym osób niepełnosprawnych na wózkach, na terenie Piastowa.

Badana grupa, na pytanie o częstotliwość korzystania z mikrobusu do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym osób niepełnosprawnych na wózkach, na terenie Piastowa, w przeważającej części odpowiedziała, że „nigdy” (89%=17 osób). Pozostałe 11% badanej populacji (2 osoby) odpowiedziało, że korzysta „często”. Nikt z ankietowanych nie zaznaczył odpowiedzi „rzadko”.

- Często 2
- Rzadko 0
- Nigdy 17

27. Przyczyny niekorzystania „nigdy” z mikrobusu do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym osób niepełnosprawnych na wózkach, na terenie Piastowa.

W powyższym pytaniu otwartym badani zostali poproszeni o podanie przyczyn nie korzystania „nigdy” z mikrobusu do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym osób niepełnosprawnych na wózkach, na terenie Piastowa. Uzyskano łącznie 7 odpowiedzi, które brzmiały następująco: „nie było takiej potrzeby”, „własny transport”, „porusza się samodzielnie, do szkoły w W-wie jest dowożony przez opiekunów i rozliczany dowóz”, „jestem w spektrum autyzmu, tylko”, „nie potrzebuje, w razie dalszej podróży córka mi pomaga”, „nie ma go, nie ma takiego mikrobusu”, „nigdy się nie interesowałem”.

28. Najważniejsza forma wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami.

Na pytanie: „Proszę udzielić odpowiedzi, która z poniższych form wsparcia jest najważniejsza dla osób z niepełnosprawnościami?, ankietowani najczęściej razy (7 osób) zaznaczyli „inne”, niż wskazano w ankiecie. W dalszej kolejności (6 osób) udzieliło odpowiedzi „lepszy dostęp do opieki medycznej i rehabilitacji”. Nieco mniej (3 osoby) badanej populacji wskazało na „edukacja i integracja społeczna”. 2 osoby wskazały na „pomoc finansowa”, natomiast jedna z osób ankietowanych zaznaczyła odpowiedź „wsparcie w zatrudnieniu”. Nikt z badanych nie zaznaczył odpowiedzi „dostosowanie przestrzeni publicznej i transportu”.

- Lepszy dostęp do opieki

medycznej i rehabilitacji 6

- Pomoc finansowa 2

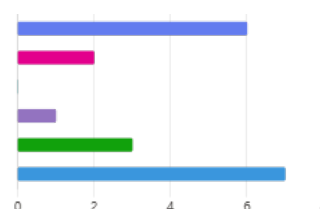
- Dostosowanie przestrzeni

publicznej i transportu 0

- Wsparcie w zatrudnieniu 1

- Edukacja i integracja społeczna 3

- Inne 7

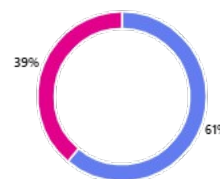
29. Dostępność informacji o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy.

Ankietowani zostali poproszeni o udzielenie odpowiedzi na temat dostępności informacji o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy. W toku badania 61% ankietowanych (11 osób) zaznaczyła odpowiedź: „tak, docierają do mnie informacje o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy”, pozostałe 39% badanej populacji (7 osób) odpowiedziało przeciwnie czyli, że „nie, nie docierają do mnie informacje o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy”.

- Tak, docierają do mnie informacje

o możliwościach i sposobach
otrzymania pomocy 11

- Nie, nie docierają do mnie
informacje o
możliwościach i sposobach
otrzymania pomocy 7

30. Źródła informacji o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy.

W pytaniu nr 30, poproszono respondentów o wskazanie źródła informacji o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy. Uzyskano łącznie 5 odpowiedzi, które brzmiały następująco: „w kościołach, szkołach, przychodniach lekarskich”, „sąsiedzi, MOPS, Urząd Miasta, Konto Piastowianina”, „rodzice, świetlica, Stowarzyszenie „Sprawni Razem”, „znajomi, lekarz, rodzina”, „przychodnie lekarskie, rehabilitacje”.

31. Propozycje sposobu na upowszechnienie informacji o możliwościach uzyskania wsparcia.

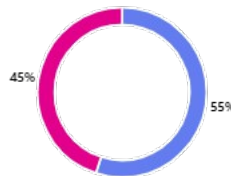
W pytaniu nr 31, poproszono ankietowanych o przedstawienie propozycji sposobu na upowszechnienie informacji o możliwościach uzyskania wsparcia. Uzyskano łącznie 8 odpowiedzi, które brzmiały następująco: „sms na telefon, ogłoszenia na słupach ogłoszeniowych, kościołach“, „spotkania z ludźmi“, „baza elektroniczna np. w Urzędzie Miasta w wydziale odpowiedzialnym za niepełnosprawnych. Emailiem automatycznie rozsyłane informacje o nowych projektach, np. współpracy z CKR“, „na stronie Piastowa“, „fb, grupa miasta oraz grupy mieszkańców“, „social media, aplikacja, informacje na stronie miasta, plakaty, przede wszystkim internet“.

32. Czy społeczeństwo powinno bardziej angażować się w pomoc osobom z niepełnosprawnościami?

Badanej grupie zadano pytanie: Czy społeczeństwo powinno bardziej angażować się w pomoc osobom z niepełnosprawnościami? Ponad połowa respondentów (55%=11 osób) odpowiedziała, że „zdecydowanie tak”. 45% badanej populacji (9 osób) odpowiedziało, że

„raczej tak”. W ankiecie nie pojawiły się odpowiedzi: „raczej nie”, „zdecydowanie nie” oraz „nie mam zdania”.

• Zdecydowanie tak	11
• Raczej tak	9
• Raczej nie	0
• Zdecydowanie nie	0
• Nie mam zdania	0

33. Jakiej tematyki nie poruszono w niniejszej ankiecie, a miałyby to wpływ na poprawę życia osób z niepełnosprawnościami na terenie Miasta Piastowa?

W ostatnim pytaniu zwrócono się do badanych o informacje na temat tego jakiej tematyki nie poruszono w niniejszej ankiecie, a miałyby to wpływ na poprawę życia osób z niepełnosprawnościami na terenie Miasta Piastowa. Uzyskano łącznie 3 odpowiedzi, które brzmiały następująco: „tematu aktywności fizycznej np. ćwiczenia dla seniorów, basen”, „aktywizacji osób po 24 roku i zakończeniu edukacji”, „imprezy integracyjne”.

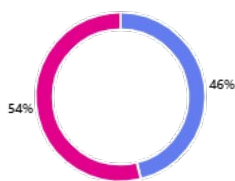
ANALIZA BADAŃ ANKIETOWYCH DOTYCZĄCYCH OPIEKUNÓW OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI ZAMIESZKAŁYCH NA TERENIE MIASTA PIASTOWA

WIEDZA OGÓLNA O OSOBIE NIEPEŁNOSPRAWNEJ

1. Płeć.

Ankietowani zostali poproszeni o podanie płci swoich podopiecznych. W toku badania uzyskano bardzo wyrównane proporcje płci z nieznaczną przewagą mężczyzn (54%=7 mężczyzn) nad kobietami(46%=6 kobiet).

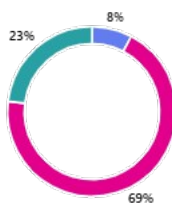
- . Kobieta 6
- Mężczyzna 7

2. Wiek.

Respondenci zapytani o wiek osób z niepełnosprawnością, którymi się opiekują, wskazali na 1 osobę w wieku do 16 r.ż. - tak odpowiedziało 8% badanej populacji, 9 osób w wieku 16-65 lat - tak odpowiedziało 69% badanej populacji oraz 3 osoby w wieku powyżej 65 r.ż. - tak odpowiedziało 23% badanej populacji.

- . Do 16 r.ż 1
- 16-65 lat 9
- Powyżej 65 r.ż. 3

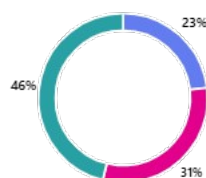

3. Czas powstania niepełnosprawności.

W pytaniu dotyczącym czasu powstania niepełnosprawności, największa część badanych (46%=6 osób) określiła, że ich podopieczni to osoby, których niepełnosprawność powstała w wyniku choroby, nieco mniejsza liczba ankietowanych (31%=4 osoby) określiła, że ich podopieczni to osoby, których niepełnosprawność powstała w wyniku wypadku, natomiast

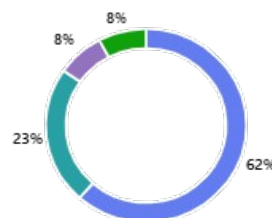
najmniejsza liczba respondentów zaznaczyła, że ich podopieczni to osoby, których niepełnosprawność miała charakter wrodzony (23%=3 osoby).

- . Od urodzenia 3
- W wyniku wypadku 4
- W wyniku choroby 6

4. Posiadany stopień niepełnosprawności.

Na pytanie dotyczące stopnia niepełnosprawności najczęściej ankietowanych (62%=8 osób) wskazało u swoich podopiecznych na znaczny stopień niepełnosprawności/I grupa inwalidzka/całkowita niezdolność do pracy i niezdolność do samodzielnej egzystencji. Kolejnym, najczęściej wskazywanym przez badanych, był lekki stopień niepełnosprawności/III grupa inwalidzka/częściowa niezdolność do pracy (23%=3 osoby). Pozostałe, łącznie 16% ankietowanych, zaznaczyło, że ich podopieczni posiadają orzeczenie o niepełnosprawności - dotyczy osób do 16 roku życia (8%=1 osoba) lub nie posiadają orzeczenia o niepełnosprawności (8%=1 osoba). Nikt spośród uczestników badania nie wskazał na to, aby ich podopieczni posiadali umiarkowany stopień niepełnosprawności/II grupa inwalidzka/całkowita niezdolność do pracy.

- . Znaczny stopień niepełnosprawności/I grupa inwalidzka/całkowita niezdolność do pracy i niezdolność do samodzielnej egzystencji – 8 osób,

Umiarkowany stopień niepełnosprawności/II grupa inwalidzka/całkowita niezdolność do pracy – 0 osób,

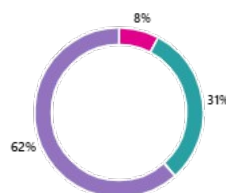
Lekki stopień niepełnosprawności/III
grupa inwalidzka/częściowa niezdolność
do pracy – 3 osoby,

- Orzeczenie o niepełnosprawności
- dotyczy osób do 16 roku życia – 1 osoba,
Nie posiadam orzeczenia
o niepełnosprawności – 1 osoba.

5. Rodzaj niepełnosprawności.

Najlichniesza grupa respondentów (62%=8 osób) zadeklarowała, iż ich podopieczni posiadają inny, niż wymieniony w ankiecie, rodzaj niepełnosprawności. 31% badanych (4 osoby) wskazało, iż ich podopieczni są osobami niepełnosprawnymi ruchowo, poruszającymi się na wózku inwalidzkim. 1 osoba ankietowana (8%) odpowiedziała, iż jej podopieczny/a jest osobą słabowidzącą.

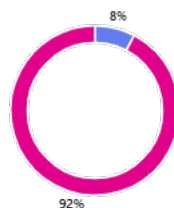
- . Osoba niewidoma 0 osób,
Osoba słabowidząca 1 osoba,
Osoba niepełnosprawna
ruchowo poruszająca się
na wózku inwalidzkim 4 osoby,
• Inne – 8 osób

6. Występowanie niepełnosprawności sprzężonej.

W pytaniu nr 6 ankietowani zostali poproszeni o udzielenie odpowiedzi na temat tego, czy u ich podopiecznych występuje niepełnosprawność sprzężona. Niemal wszyscy (12 osób), co stanowiło 92% badanej populacji zaznaczyło odpowiedź przeczącą, natomiast 8% respondentów (1 osoba) potwierdziło występowanie niepełnosprawności sprzężonej.

- Tak 1
- Nie 12

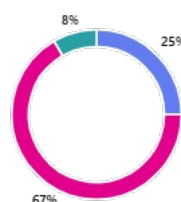
7. Rodzaje niepełnosprawności sprzężonej.

W pytaniu nr 7, uczestnicy badania zostali poproszeni o podanie rodzaju niepełnosprawności sprzężonej u swoich podopiecznych. Uzyskano jedną odpowiedź o treści: „ruchowo-intelektualna”.

8. Status na rynku pracy.

Grupa badawcza została zapytana o status na rynku pracy swoich podopiecznych. W odpowiedzi 67% (8 osób) ankietowanych określiło status swoich podopiecznych jako „osoba niepracująca”, 25 % (3 osoby) wskazało na status jako „osoba pracująca”, a 8% (1 osoba) zaznaczyło status „osoba zarejestrowana w Urzędzie Pracy”.

- Osoba pracująca 3
- Osoba niepracująca 8
- Osoba zarejestrowana w Urzędzie Pracy 1

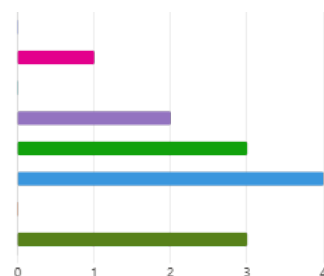

9. Poziom wykształcenia.

Największa część badanych (31%=4 osoby) określiła, że ich podopieczni posiadają wykształcenie średnie branżowe, w następnej kolejności i jednocześnie na tym samym poziomie procentowym (po 23%) w odpowiedzi pojawiły się: wykształcenie zasadnicze zawodowe (3 osoby) oraz wykształcenie wyższe (3 osoby). Najmniej badanych zaznaczyło w kwestionariuszu ankiety, że ich podopieczni tytułują się wykształceniem zasadniczym branżowym (15% = 2 osoby) oraz wykształceniem podstawowym (8% =1 osoba). Wśród

odpowiedzi dotyczących poziomu wykształcenia osób z niepełnosprawnością, nie zaznaczono wykształcenia średniego, wykształcenia gimnazjalnego oraz braku wykształcenia.

Brak wykształcenia	0
Wykształcenie podstawowe	1
Wykształcenie gimnazjalne	0
Wykształcenie zasadnicze branżowe	2
Wykształcenie zasadnicze zawodowe	3
Wykształcenie średnie branżowe	4
Wykształcenie średnie	0
Wykształcenie wyższe	3

10. Kategorie wsparcia instytucjonalnego/środowiskowego (w Piastowie) i częstotliwość korzystania.

Wcale

Sporadycznie

Często

Bardzo często

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej

Świetlica Środowiskowo-Integracyjna „Dom J. Pawła II“

Uniwersytet Trzeciego Wieku

Przychodnia Zdrowia

Piastowski Klub Seniora

Grupy samopomocowe

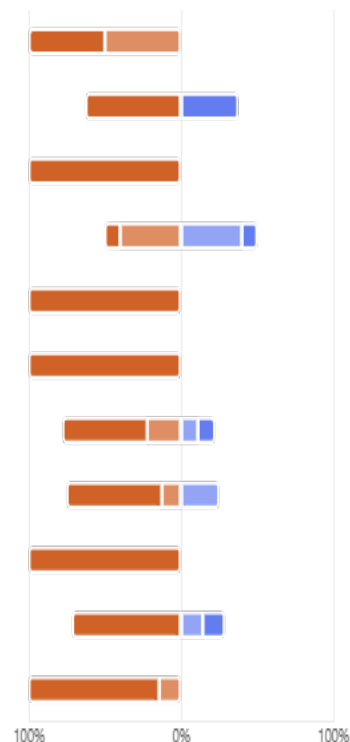
Fundacje/Stowarzyszenia

Parafie i/lub organizacje kościelne

Przedszkola

Szkoły

Inne z terenu Piastowa

11. Inne, spoza Miasta Piastowa, kategorie wsparcia instytucjonalnego/środowiskowego i częstotliwość korzystania.

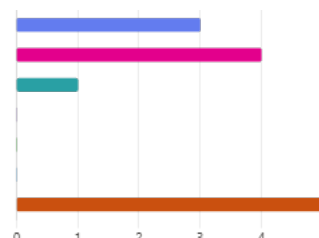
W kwestionariuszu ankiety nie udzielono odpowiedzi na pytanie dotyczące innych, spoza Miasta Piastowa, kategorii wsparcia instytucjonalnego/środowiskowego i częstotliwości korzystania z nich przez osoby z niepełnosprawnością.

12. Główne źródło utrzymania.

Badani respondenci, w pytaniu o główne źródło utrzymania osób z niepełnosprawnościami, najczęściej deklarowali, że jest ono inne, niż wymienione w kwestionariuszu ankiety. Tak odpowiedziało 38% badanych (5 osób). Kolejnymi, najczęściej wymienianymi głównymi źródłami utrzymania były: renta z tytułu niezdolności do pracy - tak odpowiedziało 31 % respondentów (4 osoby) oraz renta socjalna – tak odpowiedziało 23 % respondentów (3 osoby). Najrzadziej zgłaszanym przez ankietowanych głównym źródłem utrzymania osób z

niepełnosprawnościami była renta rodzinna - tak odpowiedziała 1 osoba, co stanowiło 8% badanej populacji. Uczestnicy badania nie deklarowali korzystania przez osoby z niepełnosprawnościami z zasiłku stałego, zasiłku dla bezrobotnych, ani ze świadczeń rodzinnych.

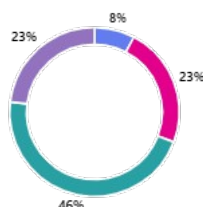
• Renta socjalna	3
• Renta z tytułu niezdolności do pracy	4
• Renta rodzinna	1
• Świadczenia rodzinne	0
• Zasiłek stały	0
• Zasiłek dla bezrobotnych	0
• Inne	5

13. Sytuacja finansowa osoby z niepełnosprawnością.

W pytaniu trzynastym respondenci zostali poproszeni o określenie sytuacji finansowej osób z niepełnosprawnościami. Najliczniejsza grupa badanych (46%=6 osób) określiła ją jako „przeciętna”. W dalszej kolejności, i jednocześnie na tym samym poziomie procentowym (po 23%), w odpowiedzi pojawiły się zupełnie przeciwne określenia sytuacji finansowej, to znaczy jako „dobra” oraz jako „zła”. Jedna osoba (8%) biorąca udział w badaniu ankietowym określiła sytuację finansową osoby z niepełnosprawnością jako „bardzo dobrą”. W kwestionariuszu ankiety żaden z respondentów nie określił sytuacji finansowej swoich podopiecznych jako „bardzo zła”.

• Bardzo dobra	1
• Dobra	3
• Przeciętna	6
• Zła	3
• Bardzo zła	0

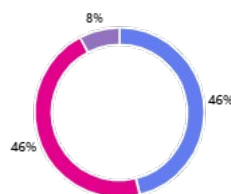

II. WYSTĘPOWANIE BARIER

14. Częstotliwość formy aktywności osoby z niepełnosprawnością - wychodzenie z domu.

W powyższym pytaniu zwrócono się do respondentów o ocenę częstotliwości formy aktywności (wychodzenia z domu) osoby z niepełnosprawnością. W toku badania uzyskano wyrównane proporcje (po 46%) w odpowiedziach „codziennie” (6 osób) oraz „kilka razy w tygodniu” (6 osób). Jedna osoba ankietowana (8%) zaznaczyła, że jej podopieczny „wcale” nie wychodzi z domu. W kwestionariuszu ankiety nikt z badanych nie zaznaczył odpowiedzi „kilka razy w miesiącu”.

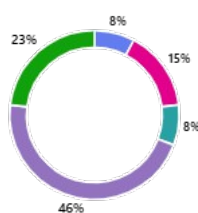
a Codziennie	6
• Kilka razy w tygodniu	6
• Kilka razy w miesiącu	0
• Wcale	1

15. Najczęstsze powody wyjścia z domu osoby z niepełnosprawnością.

Badani, zapytani o najczęstsze powody wyjścia z domu osoby z niepełnosprawnością, najliczniej wskazali na „rehabilitację” (46%=6 osób). W dalszej kolejności wskazali na powody „inne”, niż określone w ankiecie (23%=3 osoby). Następnie wymienili „pracę” (15%=2 osoby). Na końcu, i jednocześnie na tym samym poziomie procentowym (po 8%), w odpowiedzi na powody wyjścia z domu osoby z niepełnosprawnością, pojawiły się „szkoła (1 osoba) oraz „lekarz” (1osoba).

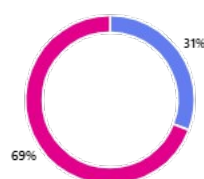
b Szkoła	1
• Praca	2
• Lekarz	1
• Rehabilitacja	6

16. Czy rodzaj posiadanej niepełnosprawności umożliwia samodzielne poruszanie się po mieście - w kontekście osoby z niepełnosprawnością (bez udziału osoby trzeciej).

2/3 badanych (69%=9 osób) stwierdziło, iż rodzaj posiadanej niepełnosprawności nie umożliwia samodzielnego poruszania się po mieście - w kontekście osoby z niepełnosprawnością (bez udziału osoby trzeciej), a pozostała 1/3 badanej populacji (31%=4 osoby) odpowiedziała przeciwnie czyli, że umożliwia.

- Tak 4
- Nie 9

17. Określenie częstotliwości samodzielnego poruszania się po mieście osoby z niepełnosprawnością (bez udziału osoby trzeciej).

Bardzo często

Często

Rzadko

Bardzo często

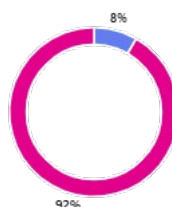
18. Przyczyny uniemożliwiające samodzielne poruszanie się po mieście - w kontekście osoby z niepełnosprawnością (bez udziału osoby trzeciej).

Na pytanie o przyczyny, które uniemożliwiają samodzielne poruszanie się po mieście osób z niepełnosprawnością (bez udziału osoby trzeciej), ankietowani wymienili: „porusza się przy pomocy wózka inwalidzkiego – wylew” oraz „wymaga osoby towarzyszącej ze względu na nieumiejętność poruszania się i niewidzenie”.

19. Czy w Piastowie istnieje możliwość skorzystania z usług asystenta osoby niepełnosprawnej?

Na pytanie: „Czy w Piastowie istnieje możliwość skorzystania z usług asystenta osoby niepełnosprawnej?” niemal wszyscy ankietowani (92%=12 osób) odpowiedziało, że nie ma takiej możliwości, a tylko 1 osoba badana (8%) odpowiedziała przeciwnie czyli, że jest w Piastowie taka możliwość.

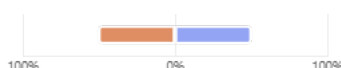
• Tak	1
• Nie	12

20. Częstotliwość korzystania w Piastowie z usług asystenta osoby niepełnosprawnej

Często

Rzadko

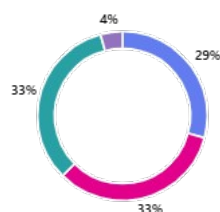
21. Powody niekorzystania w Piastowie z usług asystenta osoby niepełnosprawnej.

W pytaniu o powody niekorzystania w Piastowie z usług asystenta osoby niepełnosprawnej ankietowani podali następujące odpowiedzi: „nikogo takiego nie znam”, „nie wiem na ten temat”, „nie mam informacji” oraz „nie ma potrzeby”.

22. Najbardziej powszechne bariery architektoniczne występujące w Piastowie - w kontekście osoby z niepełnosprawnością.

Badana grupa w odpowiedzi na pytanie: „Jakie są najbardziej powszechne bariery architektoniczne występujące w Piastowie - w kontekście osoby z niepełnosprawnością?” w pierwszej kolejności i na tym samym poziomie procentowym (po 33%) wskazała takie bariery jak: wysoki krawężnik (8 osób) oraz nierówne chodniki (8 osób). Niewiele mniej ankietowanych (29% = 7 osób) stwierdziło natomiast, że są to schody/brak podjazdu. Jeden uczestnik badania (4%) wskazał na bariery inne, niż wymienione w ankiecie.

• Schody/brak podjazdu	7
• Wysoki krawężnik	8
• Nierówne chodniki	8
• Inne	1

23. Miejsca występowania w Piastowie barier architektonicznych.

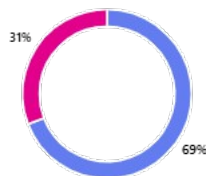
Respondenci zostali poproszeni o wskazanie w Piastowie miejsc występowania barier architektonicznych takich jak: schody/brak podjazdu, wysoki krawężnik, nierówne chodniki lub inne. W kwestionariuszu ankiety pojawiły się następujące odpowiedzi: „Urząd”, „bloki”, „praktycznie przy każdej ulicy”, „dworzec PKP” („gdy nie działają windy już jest problem”).

24. Dostępność do miejsc publicznych w Piastowie - w kontekście osoby z niepełnosprawnością.

W pytaniu nr 24 zwrócono się do respondentów o ocenę dostępności do miejsc publicznych w Piastowie - w kontekście osoby z niepełnosprawnością. 2/3 ankietowanych, co stanowiło 69%

(9 osób), określiło dostępność jako „dobrą”, a 1/3 badanych, co stanowiło 31% (4 osoby) określiła dostępność jako „złą”.

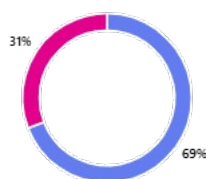
• Dobra	9
• Zła	4

25. Ocena funkcjonowania komunikacji miejskiej w Piastowie - w kontekście osoby z niepełnosprawnością.

W kwestionariuszu ankiety poproszono badanych o cenę funkcjonowania komunikacji miejskiej w Piastowie - w kontekście osoby z niepełnosprawnością. 2/3 ankietowanych, co stanowiło 69% (9 osób), określiło funkcjonowanie komunikacji jako „dobrą”, a 1/3 badanych, co stanowiło 31% (4 osoby) określiło funkcjonowanie komunikacji jako „złą”.

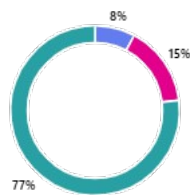
• Dobra	9
• Zła	4

26. Częstotliwość korzystania z mikrobusu do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym osób niepełnosprawnych na wózkach, na terenie Piastowa.

Badana grupa, na pytanie o częstotliwość korzystania, przez swoich podopiecznych, z mikrobusu do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym osób niepełnosprawnych na wózkach, na terenie Piastowa, w przeważającej części odpowiedziała, że „nigdy” (77%=10 osób). 15% badanej populacji (2 osoby) odpowiedziało, że „rzadko”, natomiast jeden uczestnik badania (8%) zaznaczył odpowiedź „często”.

- Często 1
- Rzadko 2
- Nigdy 10

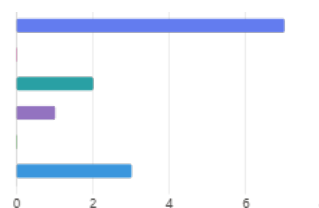
27. Przyczyny nie korzystania nigdy oraz rzadkiego korzystania z mikrobusu do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym osób niepełnosprawnych na wózkach, na terenie Piastowa.

W powyższym pytaniu otwartym badani zostali poproszeni o podanie przyczyn nie korzystania nigdy oraz rzadkiego korzystania z mikrobusu do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym osób niepełnosprawnych na wózkach, na terenie Piastowa. Uzyskano łącznie 7 wypowiedzi, które brzmiały następująco: „radzimy sobie we własnym zakresie”, „transport własny”, „chodzę na własnych nogach”, „nie wiedziałam, że coś takiego istnieje”, „nie ma potrzeby” (2 odpowiedzi), „pełna sprawność ruchowa”.

28. Najważniejsza forma wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami.

Na pytanie: „Proszę udzielić odpowiedzi, która z poniższych form wsparcia jest najważniejsza dla osób z niepełnosprawnościami?, ankietowani najwięcej razy zaznaczyli „lepszy dostęp do opieki medycznej i rehabilitacji” (54%=7 osób). W dalszej kolejności (23% = 3 osoby) udzielono odpowiedzi „inne”, niż wskazano w ankiecie. Nieco mniej (15% = 2 osoby) badanej populacji wskazało na „dostosowanie przestrzeni publicznej i transportu”. Jedna osoba ankietowana (8%) odpowiedziała, że „wsparcie w zatrudnieniu”. Nikt z badanych nie zaznaczył odpowiedzi „pomoc finansowa” oraz „edukacja i integracja społeczna”.

- Lepszy dostęp do opieki medycznej i rehabilitacji 7
- Pomoc finansowa 0
- Dostosowanie przestrzeni publicznej i transportu 2
- Wsparcie w zatrudnieniu 1

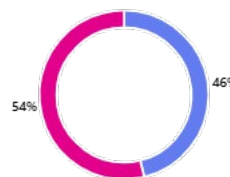

- Edukacja i integracja społeczna 0
- Inne 3

29. Dostępność informacji o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy.

Ankietowani zostali poproszeni o udzielenie odpowiedzi na temat dostępności informacji o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy. W toku badania ponad połowa respondentów (54%=7 osób) zaznaczyła odpowiedź: „nie, nie docierają do mnie informacje o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy”, a pozostałe 46% (6 osób) badanych odpowiedziało przeciwnie: „tak, docierają do mnie informacje o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy”.

- Tak, docierają do mnie informacje o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy 6
- Nie, nie docierają do mnie informacje o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy 7

30. Źródła informacji o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy.

W pytaniu nr 30, poproszono respondentów o wskazanie źródła informacji o możliwościach i sposobach otrzymania pomocy. Uzyskano łącznie 5 odpowiedzi, które brzmiały następująco: „e-mail”, „wszędzie jest się zbywanym, mało informacji, dopiero rehabilitant z CKR-u” (płatny prywatnie) podpowiedział jakie mamy uprawnienia i jak z nich korzystać”, „Internet” , „strony internetowe”, „ strona internetowa, lekarze, rehabilitanci”.

31. Propozycje sposobu na upowszechnienie informacji o możliwościach uzyskania wsparcia.

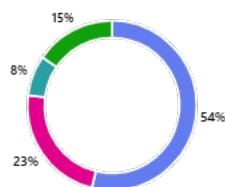
W pytaniu nr 31, poproszono ankietowanych o przedstawienie propozycji sposobu na upowszechnienie informacji o możliwościach uzyskania wsparcia. Uzyskano łącznie 6

odpowiedzi, które brzmiały następująco: „ogłoszenia na słupach, w kościele, w przychodni lekarskiej, w szkole”, „e-mail, telefon”, „informacje o programach i pomocy opiekuna ” , „MOPS powinien wiedzieć o wszystkich możliwościach, uprawnieniach. Jeśli mają osobę zarejestrowaną powinni się nią interesować, wysyłać informacje, nowości, zmiany e-mailem”, „FB, strony internetowe instytucji”, „strony internetowe”.

32. Czy społeczeństwo powinno bardziej angażować się w pomoc osobom z niepełnosprawnościami?

Badanej grupie zadano pytanie: Czy społeczeństwo powinno bardziej angażować się w pomoc osobom z niepełnosprawnościami? Ponad połowa respondentów (54%=7 osób) odpowiedziała, że „zdecydowanie tak”. 23% badanej populacji (3 osoby) odpowiedziało, że „raczej tak”, 15% badanej populacji (2 osoby) odpowiedziało, że „nie mam zdania”, natomiast jeden ankietowany (8%) zaznaczył odpowiedź „raczej nie”. W ankiecie nie pojawiła się odpowiedź „zdecydowanie nie”.

- Zdecydowanie tak 7
- Raczej tak 3
- Raczej nie 1
- Zdecydowanie nie 0
- Nie mam zdania 2

33. Jakiej tematyki nie poruszono w niniejszej ankiecie, a miałyby to wpływ na poprawę życia osób z niepełnosprawnościami na terenie Miasta Piastowa?

W ostatnim pytaniu zwrócono się do badanych o informacje na temat tego jakiej tematyki nie poruszono w niniejszej ankiecie, a miałyby to wpływ na poprawę życia osób z niepełnosprawnościami na terenie Miasta Piastowa. Uzyskano łącznie 3 odpowiedzi, które brzmiały następująco: „nie mam zdania”, „trudności w zdobywaniu pełnej informacji na temat uprawnień”, „przejścia na pasach z sygnalizacją głosową dla osób niewidomych”.

PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Powołanie zespołu w sprawie przygotowania diagnozy potrzeb i potencjału lokalnej społeczności Miasta Piastowa w zakresie usług społecznych ukazało różnego rodzaju potrzeby, które mogły być wcześniej niezauważalne przez instytucje działające na terenie Miasta Piastowa.

W ankietach dotyczących reintegracji społecznej i zawodowej znaczna grupa osób to osoby pobierające emeryturę oraz osoby posiadające wykształcenie wyższe. W rozdziale dotyczącym reintegracji społecznej i zawodowej możemy zauważyć z wyników ankiet możemy zauważyć, że bardzo duża liczba osób potrzebuje wsparcia psychologicznego czy też warsztatów społecznych. Z jakiegokolwiek formy reintegracji korzysta mała ilość osób ankietowanych i stanowią 11% osób badanych.

Rozdziały dotyczące przeprowadzonych badań z osobami z niepełnosprawnością i z opiekunami osób z niepełnosprawnością, zawrzemy w jednym podsumowaniu. Wyniki badań, a co za tym idzie – wnioski są bardzo zbliżone do siebie.

Zarówno osoby z niepełnosprawnością jak i ich opiekunowie zazwyczaj są osobami niepracującymi i posiadają różnego rodzaju wykształcenie. Swoją sytuację finansową określają jako przeciętną i rzadko korzystają ze świadczeń dostępnych z zasobów miasta.

Badanie zagadnienia występowania barier pokazało, że większość osób twierdzi iż rodzaj posiadanej niepełnosprawności nie umożliwia im samodzielnego poruszania się po mieście. 92% opiekunów osób z niepełnosprawnością i 94 % osób z niepełnosprawnością odpowiedziało, że nie ma możliwości skorzystania z usług asystenta osoby niepełnosprawnej.

Ponadto wszyscy respondenci oświadczają, że dużym problemem są występujące bariery architektoniczne, takie jak: krawężniki, chodniki, ulice czy problem nie działających wind na stacji PKP.

Respondenci ankiet dotyczących reintegracji społecznej i zawodowej jak również osób z niepełnosprawnościami jak i ich opiekunów jednogłośnie twierdzą, że docierają do ich różnego rodzaju ważne informacje.

Jednocześnie z analizy badań wynika, że respondenci chcieliby aby przekazywane informacje byłyby w jakikolwiek sposób uregulowany. Otrzymują wiele informacji z różnego rodzaju instytucji działających na terenie Miasta Piastowa takich jak Świetlica Środowiskowo Integracyjna im. Jana Pawła II w Piastowie, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Piastowie, Miejski Ośrodek Kultury, Klub Seniora, Urząd Miasta Piastów, Uniwersytet

Trzeciego Wieku, Stowarzyszenie Możesz, Stowarzyszenie Sprawni Razem, Związek Emerytów i Rencistów, Kluby Spółdzielni Mieszkaniowych czy Grupy AA.

Niepełnosprawność, jako zjawisko o charakterze złożonym i wielowymiarowym, obejmuje szereg aspektów życia człowieka – od kondycji fizycznej i psychicznej, przez relacje społeczne, po aktywność zawodową i uczestnictwo w kulturze. Jej konsekwencje są odczuwalne zarówno przez osoby bezpośrednio dotknięte ograniczeniami sprawności, jak i przez ich rodziny, opiekunów, pracodawców oraz lokalne społeczności. W Polsce skala problemu jest znaczna – miliony obywateli posiadają orzeczenie o niepełnosprawności, a jeszcze większa liczba doświadcza długotrwałych ograniczeń w funkcjonowaniu bez formalnego potwierdzenia tego faktu.

Współczesne podejście do niepełnosprawności zakłada odejście od modelu wyłącznie medycznego – opartego na diagnozie i leczeniu – na rzecz modelu społecznego, w którym kluczowe znaczenie ma likwidowanie barier środowiskowych, zwiększanie dostępności i tworzenie warunków do pełnego uczestnictwa w życiu społecznym. Dlatego działania powinny obejmować nie tylko interwencje doraźne, ale także długofalowe strategie łączące aspekty zdrowotne, edukacyjne, zawodowe, kulturowe i technologiczne, a także elementy reintegracji społeczno-zawodowej.

Reintegracja społeczna i zawodowa jest procesem stopniowego przywracania osobom z niepełnosprawnościami możliwości pełnego uczestnictwa w życiu społecznym i rynku pracy. Obejmuje ona m.in. odbudowę umiejętności społecznych, zwiększanie kompetencji zawodowych, rozwijanie samodzielności oraz wzmacnianie poczucia własnej wartości. Wymaga to łączenia działań terapeutycznych, edukacyjnych, kulturalnych i zatrudnieniowych w spójny system wsparcia.

W wymiarze lokalnym skuteczność takich działań zależy w dużej mierze od dostosowania inicjatyw do specyfiki danego miasta czy gminy. Piastów, będący stosunkowo niewielką jednostką miejską w powiecie pruszkowskim, dysponuje ograniczonym zapleczem instytucjonalnym, co wymaga szczególnej kreatywności w wykorzystywaniu dostępnych zasobów oraz ścisłej współpracy z instytucjami powiatowymi i wojewódzkimi.

Realizacja wszelkich działań wymaga koordynacji międzysektorowej – integracji zasobów administracji samorządowej, jednostek powiatowych (PCPR), placówek ochrony zdrowia (np. SPZOZ „Piastun”), szkół, organizacji pozarządowych oraz przedsiębiorców. Ważnym elementem jest włączanie samych osób z niepełnosprawnościami w proces decyzyjny oraz umożliwianie im aktywnego uczestnictwa w projektach, co wzmacnia

poczucie sprawczości i motywuje do dalszego rozwoju.

Dzięki takiemu podejściu możliwe jest stworzenie w Piastowie spójnego systemu wsparcia i reintegracji społeczno-zawodowej, który nie tylko likwiduje bariery, ale przede wszystkim otwiera przed mieszkańcami z niepełnosprawnościami realne perspektywy samodzielnego, satysfakcjonującego życia.

BIBLIOGRAFIA:

1. Biuletyn Informacji Publicznej – Starostwo Powiatowe w Pruszkowie / PCPR Pruszków

- Lokalne dane o liczbie orzeczeń, usługach ŚDS, asystenturze i programach
- Informacje z PCPR o liczbie uczestników wsparcia i programów aktywizacyjnych
- <https://pcprpruszkow.pl>
- <https://bip.powiat.pruszkow.pl>

2. Główny Urząd Statystyczny (GUS)

- *Raport „Osoby niepełnosprawne w gospodarstwach domowych”* (wydania 2021, 2023)
- *Bank Danych Lokalnych* – dane demograficzne, zatrudnienie, struktura wieku
- <https://stat.gov.pl>

3. Mazowieckie Centrum Polityki Społecznej (MCPS)

- Roczne raporty z realizacji polityki społecznej w województwie mazowieckim
- Dane o liczbie i rozmieszczeniu WTZ, CIS, KIS, ZAZ
- <https://mcps.com.pl>

4. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Piastowie, Sprawozdanie 2024

5. Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (MRPiPS)

- Dane o systemie orzekania, reintegracji społeczno-zawodowej i finansowaniu usług
- Raporty z monitorowania programów i polityk publicznych
- <https://www.gov.pl/web/rodzina>

6. Organizacje pozarządowe działające lokalnie (np. fundacje prowadzące WTZ, organizacje rzecznicze)

- Raporty z realizowanych działań i projektów (fundusze UE, granty PFRON, programy aktywizacyjne)

7. Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON)

- Sprawozdania i statystyki z realizacji programów (np. „Aktywny samorząd”, „Absolwent”)
- Dane o liczbie orzeczeń, beneficjentach i aktywizacji zawodowej
- Statystyki orzeczeń o niepełnosprawności (2024)
- <https://pfron.org.pl>

8. Programy lokalne i rządowe (np. „Asystent osobisty osoby niepełnosprawnej”, „Centra Usług Społecznych”)

